

Europeiska unionens officiella tidning

ISSN 1725-2504

C 200

fyrtiosjätte årgången

23 augusti 2003

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

I Meddelanden

Domstolen

DOMSTOLEN

2003/C 200/01	Domstolens dom av den 10 juli 2003 i de förenade målen C-20/00 och C-64/00 (begäran om förhandsavgörande av Court of Session): Booker Aquaculture Ltd och Hydro Seafood GSP Ltd mot The Scottish Ministers (Direktiv 93/53/EEG – Destruering av fiskbestånd som drabbats av viral hemorragisk septikemi (VHS) och infektiös laxanemi (ILA) – Ersättning – Medlemsstatens skyldigheter – Skydd för grundläggande rättigheter, särskilt äganderätten – Giltigheten av direktiv 93/53/EEG)	1
2003/C 200/02	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 10 juli 2003 i mål C-246/00: Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Nederländerna (Fördragsbrott – Direktiv 91/439/EEG – Körkort – Ömsesidigt erkännande – Obligatorisk registrering – Beräkning av giltighetstid)	2
2003/C 200/03	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 19 juni 2003 i mål C-329/00: Konungariket Spanien mot Europeiska gemenskapernas kommission (EUGFJ – Avslut av räkenskaper – Räkenskapsåren 1996 och 1997 – Utjämningsstöd till bananproducenter)	2
2003/C 200/04	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 3 juli 2003 i mål C-457/00: Konungariket Belgien mot Europeiska gemenskapernas kommission (Statligt stöd – Stöd till den belgiska koncernen Verlipack – Sektorn för glasförpackningar)	3
2003/C 200/05	Domstolens dom av den 10 juli 2003 i mål C-472/00 P: Europeiska gemenskapernas kommission mot Fresh Marine Company A/S (Överklagande – Gemenskapens utomobligatoriska skadeståndsansvar – Preliminära antidumpnings- och utjämningsstullar på odlad atlantlax med ursprung i Norge)	3

2003/C 200/06	Domstolens dom av den 3 juli 2003 i de förenade målen C-83/01 P, C-93/01 P och C-94/01 P: Chronopost m.fl. (Överklagande – Statligt stöd – Postväsende – Offentligt företag med uppdrag att tillhandahålla en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse – Logistik- och försäljningsstöd till ett dotterbolag som inte har monopolställning – Begreppet statligt stöd – Kriteriet privat aktör som verkar under normala marknadsförhållanden)	4
2003/C 200/07	Domstolens dom av den 10 juli 2003 i mål C-87/01 P: Europeiska gemenskapernas kommission mot Conseil des communes et régions d'Europe (CCRE) (Överklagande – Beslut av kommissionen att kvitta två fordringar som regleras av två skilda rättsordningar – Kvittning som strider mot de nationella rättsregler som reglerar en av de aktuella fordringarna – Rättsstridighet)	4
2003/C 200/08	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 12 juni 2003 i mål C-148/01: Republiken Grekland mot Europeiska gemenskapernas kommission (EUGF) – Avslut av räkenskaper – Tilläggsavgifter för mjölk – Dröjsmålsränta – Yrkande om delvis ogiltigförklaring av beslut 2001/137/EG)	5
2003/C 200/09	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 3 juli 2003 i mål C-156/01 (begäran om förhandsavgörande från Centrale Raad van Beroep: R.P. van der Duin och Onderlinge Waarborgmaatschappij ANOZ Zorgverzekeringen UA, mot Onderlinge Waarborgmaatschappij ANOZ Zorgverzekeringen UA och T.W. van Wegberg-van Brederode (Social trygghet – Pensionärer och deras familjemedlemmar som är bosatta i en annan medlemsstat än den som svarar för pensionen – Sjukvårdskostnader som uppkommit i den medlemsstat som svarar för pensionen – Villkor för övertagande av kostnaden – Behörig medlemsstat och institution – Artiklarna 21, 22, 28 och 31 i förordning (EEG) nr 1408/71)	5
2003/C 200/10	Domstolens dom av den 10 juli 2003 i mål C-165/01 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof: Betriebsrat der Vertretung der Europäischen Kommission in Österreich mot Europäische Gemeinschaften, Kommission der Europäischen Gemeinschaften (Tjänsteföreskrifter för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna – Anställningsvillkor för övriga anställda – Lokalt anställda – Kommissionens representation i Österrike – Tillämpning av nationell lagstiftning om företrädande av arbetstagarna och tillvaratagande av deras intressen)	6
2003/C 200/11	Domstolens dom (första avdelningen) av den 19 juni 2003 i mål C-467/01 (begäran om förhandsavgörande från Corte d'Appello di Genova): Ministero delle Finanze mot Eribrand SpA (Exportbidrag – Artiklarna 47 och 48 i förordning (EEG) nr 3665/87 – Beviljande av ytterligare tid)	6
2003/C 200/12	Mål C-193/03: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Sozialgericht Stuttgart av den 19 mars 2003 i målet mellan Betriebskrankenkasse der Robert Bosch GmbH och Bundesrepublik Deutschland, företrädd av Bundesversicherungsamt	7
2003/C 200/13	Mål C-199/03: Europeiska gemenskapernas officiella tidning Europeiska gemenskapernas domstol Meddelanden Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 13 maj 2003 av Irland	7
2003/C 200/14	Mål C-211/03: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Oberverwaltungsgerichts für das Land Nordrhein-Westfalen av den 7 maj 2003 i målet mellan HLH Warenvertriebs GmbH och Förbundsrepubliken Tyskland, företrädd av Bundesministerium für Verbraucherschutz, Ernährung und Landwirtschaft, Övrig part: företrädaren för det offentliga intresset vid Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen	8

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (Fortsättning)	Sida
2003/C 200/15	Mål C-220/03: Talan mot Förbundsrepubliken Tyskland väckt den 21 maj 2003 av Europeiska centralbanken	10
2003/C 200/16	Mål C-230/03: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesverwaltungsgericht av den 18 mars 2003 i målet mellan Mehmet Sedef och Freie und Hansestadt Hamburg, övrig part: Företrädaren för delstatens intressen i Bundesverwaltungsgericht	11
2003/C 200/17	Mål C-240/03 P: Europeiska gemenskapernas officiella tidning Europeiska gemenskapernas domstol Meddelanden Överklagande, ingivet den 27 maj 2002 av Comunità Montana Valnerina, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, tredje avdelningen, har meddelat den 13 mars 2003 i mål T-340/00: Comunità Montana della Valnerina, med stöd av Republiken Italien, mot kommissionen	11
2003/C 200/18	Mål C-250/03: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia av den 13 november 2003 i målet mellan Dr Giorgio Emanuele Mauri och Ministero della Giustizia	12
2003/C 200/19	Mål C-252/03: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Cour administrative (Storhertigdömet Luxemburg) av den 3 juni 2003 i målet mellan Ministre de l'économie och Millenium Pharmaceuticals Inc., ett bolag bildat enligt amerikansk rätt, tidigare Cor Therapeutics Inc.	12
2003/C 200/20	Mål C-253/03: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesfinanzhof av den 1 april 2003 i målet mellan CLT-UFA S.A. och Finanzamt Köln-West	12
2003/C 200/21	Mål C-255/03: Talan mot Konungariket Belgien väckt den 16 juni 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	13
2003/C 200/22	Mål C-259/03: Talan mot Konungariket Danmark väckt den 17 juni 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	13
2003/C 200/23	Mål C-260/03: Talan mot Konungariket Danmark väckt den 17 juni 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	14
2003/C 200/24	Mål C-261/03: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale Amministrativo Regionale per l'Emilia-Romagna, Avdelningen för Parma av den 6 maj 2003 i målet mellan Allevamenti Associati S.r.l., å ena sidan, och Regione Emilia Romagna, AGEA och Latteria Sociale Moderna S.c.a.r.l., å andra sidan	14
2003/C 200/25	Mål C-262/03: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale Amministrativo Regionale per l'Emilia-Romagna, Avdelningen för Parma av den 6 maj 2003 i målet Latteria Sociale Moderna, å ena sidan, och AIMA och Servizio Provinciale Agricoltura di Reggio Emilia, Regione Emilia Romagna, AGEA och Allevamenti Associati S.r.l., å andra sidan	14
2003/C 200/26	Mål C-263/03: Talan mot Republiken Frankrike väckt den 17 juni 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	15
2003/C 200/27	Mål C-264/03: Talan mot Republiken Frankrike väckt den 17 juni 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	15
2003/C 200/28	Mål C-266/03: Talan mot Storhertigdömet Luxemburg väckt den 18 juni 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	16

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (Fortsättning)	Sida
2003/C 200/29	Mål C-269/03: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Cour d'appel du Grand-duché de Luxembourg, sjunde avdelningen av den 18 juni 2003 i målet mellan 1) Administration de l'enregistrement et des domaines 2) Luxemburgska staten, å ena sidan, och Vermietungsgesellschaft Objekt Kirchberg SARL, å andra sidan	16
2003/C 200/30	Mål C-270/03: Talan mot Republiken Italien väckt den 23 juni 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	17
2003/C 200/31	Mål C-271/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 21 juni 2003 av Irland	17
2003/C 200/32	Mål C-274/03: Talan mot Irland väckt den 24 juni 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	18
2003/C 200/33	Mål C-276/03 P: Överklagande, ingivet den 25 juni 2003 av Scott SA, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, femte avdelningen i utökad sammansättning, har meddelat den 10 april 2003 i mål T-366/00: Scott SA, med stöd av Republiken Frankrike mot Europeiska gemenskapernas kommission	19
2003/C 200/34	Mål C-277/03: Talan mot Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland väckt den 25 juni 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	20
2003/C 200/35	Mål C-279/03: Talan mot Implants (International) Ltd väckt den 26 juni 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	20
2003/C 200/36	Mål C-287/03: Talan mot Konungariket Belgien väckt den 3 juli 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission	20
2003/C 200/37	Avskrivning av mål C-193/02	21
	FÖRSTAINSTANSRÄTTEN	
2003/C 200/38	Förstainstansrättens beslut av den 26 februari 2003 i mål T-7/02: ZAPF Creation AG mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (Gemenskapsvarumärke – Invändning – Förlikning – Anledning saknas att döma i saken)	22
2003/C 200/39	Förstainstansrättens beslut av den 26 februari 2003 i mål T-8/02: ZAPF Creation AG mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (Gemenskapsvarumärke – Invändning – Förlikning – Anledning saknas att döma i saken)	22
2003/C 200/40	Förstainstansrättens beslut av den 30 april 2003 i mål T-155/02: VVG International Handelsgesellschaft mbH m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission (Förordning (EG) nr 3285/94 – Förordning (EG) nr 560/2002 – Provisoriska skyddsåtgärder – Talan om ogiltigförklaring – Avvisning)	22
2003/C 200/41	Förstainstansrättens beslut av den 9 april 2003 i mål T-280/02: Johannes Jacobus Pikaart m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission (Talan om ogiltigförklaring – Rättsakter mot vilka talan kan väckas – Avvisning)	23

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (Fortsättning)	Sida
2003/C 200/42	Förstainstansrättens beslut av den 6 maj 2003 i mål T-321/02: Paul Vannieuwen-huyze-Morin mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd (Talan om ogiltig-förklaring – Direktiv 2000/58/EG – Fysiska eller juridiska personer – Talerätt – Avvisning)	23
2003/C 200/43	Mål T-160/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 12 maj 2003 av AFCon Management Consultants, Patrick Mc Mullin och Seamus O'Grady .	24
2003/C 200/44	Mål T-177/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 22 maj 2003 av Andreas Strohm	24
2003/C 200/45	Mål T-187/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 28 maj 2003 av Isabella Scippacercola	25
2003/C 200/46	Mål T-195/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 4 juni 2003 av Gustav Thommes	25
2003/C 200/47	Mål T-200/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 6 juni 2003 av Annelies Keyman	26
2003/C 200/48	Mål T-203/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 10 juni 2003 av Lars Bo Rasmussen	26
2003/C 200/49	mål T-204/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 10 juni 2003 av Haladjian Frères	27
2003/C 200/50	Mål T-211/03: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 13 juni 2003 av Faber Chimica S.r.l.	27
2003/C 200/51	Mål T-212/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 18 juni 2003 av MyTravel Group	28
2003/C 200/52	Mål T-213/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 13 juni 2003 av Francesco Contesso	29
2003/C 200/53	Mål T-215/03: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 13 juni 2003 av SIGLA S.A.	29
2003/C 200/54	Mål T-216/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 10 juni 2003 av Mário Paulo Tenreiro	30
2003/C 200/55	Mål T-217/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 19 juni 2003 av Fédération Nationale de la Coopération Bétail et Viande (FNCBV)	30
2003/C 200/56	Mål T-241/03: Europeiska gemenskapernas officiella tidning Europeiska gemenska-pernas förstainstansrätt Meddelanden Talan mot Europeiska gemenskapernas kommis-sion väckt den 16 juni 2003 av Luigi Marcuccio	31
2003/C 200/57	Mål T-242/03: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 23 juni 2003 av Ulf Jacoby	32
2003/C 200/58	Mål T-244/03: Europeiska gemenskapernas officiella tidning Europeiska gemenska-pernas förstainstansrätt Meddelanden Talan mot Europeiska gemenskapernas kommis-sion väckt den 30 juni 2003 av Flavia Angeletti	32

2003/C 200/59

Mål T-245/03: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 20 juni 2003 av Fédération nationale des syndicats d'exploitants agricoles (FNSEA)

33

II *Förberedande rättsakter*

.

III *Upplysningar*

2003/C 200/60

Domstolens senaste offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning*
EUT C 184, 2.8.2003

34

I

(Meddelanden)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

av den 10 juli 2003

i de förenade målen C-20/00 och C-64/00 (begäran om förhandsavgörande av Court of Session): Booker Aquaculture Ltd och Hydro Seafood GSP Ltd mot The Scottish Ministers ⁽¹⁾

(Direktiv 93/53/EEG – Destruering av fiskbestånd som drabbats av viral hemorragisk septikemi (VHS) och infektiös laxanemi (ILA) – Ersättning – Medlemsstatens skyldigheter – Skydd för grundläggande rättigheter, särskilt äganderätten – Giltigheten av direktiv 93/53/EEG)

(2003/C 200/01)

(Rättegångsspråk: engelska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, (ordföranden G. C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena J.-P. Puissochet, R. Schintgen och C. W. A. Timmermans samt domarna C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, F. Macken, referent, N. Colneric, S. von Bahr och J. N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: J. Mischo; justitiesekreterare: H. A. Rühl, avdelningsdirektör), har den 10 juli 2003 avkunnat dom i de förenade målen C-20/00 och C-64/00: Booker Aquaculture Ltd, som utövar verksamhet under namnet Marine Harvest McDonnell, (C-20/00) och Hydro Seafood GSP Ltd, (C-64/00) mot The Scottish Ministers, angående frågor till domstolen om tillämpningen av artikel 234 EG av Court of Session (Skottland) (Förenade Kungariket) och för att, i ovannämnda mål som har anhängiggjorts vid denna domstol, uppnå ett förhandsavgörande avseende tolkningen av de gemenskapsrättsliga principerna om skydd för grundläggande rättigheter, i synnerhet äganderätten, samt giltigheten av rådets direktiv 93/53/EEG av den 24 juni 1993 om gemenskapens minimiåtgärder för

bekämpning av vissa fisksjukdomar (EGT L 175, s. 23; svensk specialutgåva, område 3, volym 53, s. 140). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

1. Det har vid prövningen av den fjärde tolkningsfrågan i mål C-64/00 inte framkommit några omständigheter som kan påverka giltigheten av rådets direktiv 93/53/EEG av den 24 juni 1993 om gemenskapens minimiåtgärder för bekämpning av vissa fisksjukdomar, i den del det däri föreskrivs minimiåtgärder för att bekämpa sjukdomarna i förteckning I i bilaga A till rådets direktiv 91/67/EEG av den 28 januari 1991 om djurhälsovillkor för utsläppande på marknaden av djur och produkter från vattenbruk, i dess lydelse enligt rådets direktiv 93/54/EEG av den 24 juni 1993, men inte att ersättning skall betalas ut till de ägare som drabbas av dessa åtgärder.
2. Åtgärder avseende omedelbar destruering och avlivning av fisk som en medlemsstat vidtar för att bekämpa sjukdomarna i förteckningarna I och II i den nämnda bilagan i samband med tillämpningen av direktiv 93/53, vilka åtgärder är identiska med respektive motsvarar de minimiåtgärder som gemenskapen har föreskrivit för sjukdomarna i förteckning I, varvid denna stat inte föreskriver att ersättning skall betalas ut, är inte oförenliga med den grundläggande rätten till egendom under sådana omständigheter som de som är i fråga i målen vid den nationella domstolen.
3. Under sådana omständigheter som de som är i fråga i målen vid den nationella domstolen är det oväsentligt om utbrottet av sjukdomen beror på ett vållande från fiskägarens sida eller inte när det gäller frågan huruvida åtgärder som en medlemsstat vidtar för att bekämpa sjukdomarna i förteckningarna I och II i den nämnda bilagan i samband med tillämpningen av direktiv 93/53 är förenliga med den grundläggande rätten till egendom.

⁽¹⁾ EGT C 79, 18.3.2000 och EGT C 122, 29.4.2000.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 10 juli 2003

**i mål C-246/00: Europeiska gemenskapernas kommission
mot Konungariket Nederländerna ⁽¹⁾****(Fördragsbrott – Direktiv 91/439/EEG – Körkort – Ömsesidigt erkännande – Obligatorisk registrering – Beräkning av giltighetstid)**

(2003/C 200/02)

(Rättegångsspråk: nederländska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, sjätte avdelningen (ordföranden på andra avdelningen R. Schintgen (referent), tillförordnad ordförande på sjätte avdelningen, samt domarna C. Gulmann, V. Skouris, F. Macken och N. Colneric; generaladvokat: P. Léger; justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein), har den 10 juli 2003 avkunnat dom i mål C-246/00: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Wolfcarius och H.M.H. Speyart) mot Konungariket Nederländerna (ombud: M.A. Fierstra) med stöd av Konungariket Spanien (ombud: R. Silva de Lapuerta) angående en talan om fastställelse av att Konungariket Nederländerna har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 1.2 och 6.1 c samt bilaga III punkt 4 i rådets direktiv 91/439/EEG av den 29 juli 1991 om körkort (EGT L 237, s. 1; svensk specialutgåva, område 7, volym 4, s. 22), i dess lydelse enligt rådets direktiv 96/47/EG av den 23 juli 1996 (EGT L 235, s. 1) genom att anta och bibehålla artiklarna 107.1, 108.1 h, 109 och 111.1 a i Wegenverkeerswet (vägtrafiklag) av den 21 april 1994 (Stbl. 1994, nr 475), i dess ändrade lydelse (Stbl. 1996, nr 276), samt artikel 100 i Reglement Rijbewijzen (körkortsförordning) av den 28 maj 1996 (Stbl. 1996, nr 277), i dess lydelse enligt förordning av den 18 juni 1996 (Stbl. 1996, nr 326). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Konungariket Nederländerna har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 1.2 och 6.1 c samt bilaga III punkt 4 i rådets direktiv 91/439/EEG av den 29 juli 1991 om körkort, i dess lydelse enligt rådets direktiv 96/47/EG av

den 23 juli 1996, genom att anta och bibehålla artiklarna 107.1, 108.1 h, 111.1 a i Wegenverkeerswet (vägtrafiklag) av den 21 april 1994, i dess ändrade lydelse, och artikel 100 i Reglement Rijbewijzen (körkortsförordning) av den 28 maj 1996, i dess lydelse enligt förordning av den 18 juni 1996, samt artikel 109.5 i Wegenverkeerswet 1994 jämförd med artiklarna 11, 28 och 33 i Reglement Rijbewijzen.

- 2) Talan ogillas i övrigt.
3) Konungariket Nederländerna skall ersätta rättegångskostnaderna.
4) Konungariket Spanien skall bära sin rättegångskostnad.

⁽¹⁾ EGT C 259, 9.9.2000.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 19 juni 2003

**i mål C-329/00: Konungariket Spanien mot Europeiska
gemenskapernas kommission ⁽¹⁾****(EUGFJ – Avslut av räkenskaper – Räkenskapsåren
1996 och 1997 – Utjämningsstöd till bananproducenter)**

(2003/C 200/03)

(Rättegångsspråk: spanska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-329/00, Konungariket Spanien (ombud: R. Silva de Lapuerta) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: S. Pardo och M. Niejahr, biträdda av advokaten J. Guerra Fernández) angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2000/449/EG av den 5 juli 2000 om undantagande från gemenskapsfinansiering av vissa utgifter som verkställda av medlemsstaterna inom ramen för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) (EGT L 180, s. 49), till den del det i detta beslut föreskrivs att en finansiell korrigering skall ske för de

utgifter som Konungariket Spanien har deklarerat som utjämningsstöd för bananer för regleringsåren 1995 och 1996, har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av D.A.O. Edward, tillförordnad avdelningsordförande, samt domarna A. La Pergola, P. Jann, S. von Bahr (referent) och A. Rosas, generaladvokat: J. Mischo, justitiesekreterare: R. Grass, den 19 juni 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) *Talan ogillas.*

2) *Konungariket Spanien skall ersätta rättegångskostnaderna.*

(¹) EGT C 335, 25.11.2000.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 3 juli 2003

i mål C-457/00: Konungariket Belgien mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(Statligt stöd – Stöd till den belgiska koncernen Verlipack – Sektorn för glasförpackningar)

(2003/C 200/04)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-457/00, Konungariket Belgien (ombud: A. Snoecx, biträdd av advokaterna J.-M. De Backer, G. Vandersanden och L. Levi) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Rozet), angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2001/856/EG av den 4 oktober 2000 om statligt stöd till förmån för Verlipack – Belgien (EGT L 320, 2001, s. 28), har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av ordföranden på fjärde avdelningen C.W.A. Timmermans, tillförordnad ordförande på femte avdelningen, samt domarna D.A.O. Edward, A. La Pergola, P. Jann och S. von Bahr (referent), generaladvokat: F.G. Jacobs, justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein, den 3 juli 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) *Talan ogillas.*

2) *Konungariket Belgien skall ersätta rättegångskostnaderna.*

(¹) EGT C 45, 10.2.2001.

DOMSTOLENS DOM

av den 10 juli 2003

i mål C-472/00 P: Europeiska gemenskapernas kommission mot Fresh Marine Company A/S (¹)

(Överklagande – Gemenskapens utomobligatoriska skadeståndsansvar – Preliminära antidumpnings- och utjämnings-tullar på odlad atlantlax med ursprung i Norge)

(2003/C 200/05)

(Rättegångsspråk: engelska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, (ordföranden G.C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena J.-P. Puissochet, R. Schintgen och C.W.A. Timmermans samt domarna C. Gulmann, D.A.O. Edward, A. La Pergola, V. Skouris, S. von Bahr, J.N. Cunha Rodrigues (referent) och A. Rosas; generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitiesekreterare: avdelningsdirektören L. Hewlett), har den 10 juli 2003 avkunnat dom i mål C-472/00 P: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: V. Kreuzschitz och S. Meany, biträdda av N. Khan, barrister) angående överklagande av dom meddelad den 24 oktober 2000 av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (tredje avdelningen i utökad sammansättning) i mål T-178/98, Fresh Marine mot kommissionen (REG 2000, s. II-3331), i vilket det förs talan om upphävande av denna dom, i vilket den andra parten är: mot Fresh Marine Company A/S, Trondheim (Norge) (ombud: J.-F. Bellis och B. Servais). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

1) *Huvudöverklagandet och anslutningsöverklagandet ogillas.*

2) *Europeiska gemenskapernas kommission skall ersätta de rättegångskostnader som hänförs sig till huvudöverklagandet.*

3) *Fresh Marine Company A/S skall ersätta de rättegångskostnader som hänförs sig till anslutningsöverklagandet.*

(¹) EGT C 61, 24.2.2001.

DOMSTOLENS DOM**av den 3 juli 2003****i de förenade målen C-83/01 P, C-93/01 P och C-94/01 P:
Chronopost m.fl. ⁽¹⁾**

(Överklagande – Statligt stöd – Postväsende – Offentligt företag med uppdrag att tillhandahålla en tjänst av allmänt ekonomiskt intresse – Logistik- och försäljningsstöd till ett dotterbolag som inte har monopolställning – Begreppet statligt stöd – Kriteriet privat aktör som verkar under normala marknadsförhållanden)

(2003/C 200/06)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I de förenade målen C-83/01 P, C-93/01 P och C-94/01 P, ChronopostSA, med säte i Issy-les-Moulineaux (Frankrike), (advokater: V. Bouaziz Torron och D. Berlin) (C-83/01 P), LaPoste, med säte i Boulogne-Billancourt (Frankrike) (advokat: H. Lehman) (C-94/01 P) Republiken Frankrike (ombud: G. de Bergues och F. Million) (C-93/01 P), angående överklagande av dom meddelad den 14 december 2000 av förstainstansrätten (fjärde avdelningen i utökad sammansättning) i mål T-613/97, Ufex m.fl. mot kommissionen (REG 2000, s. II-4055), i vilket det förs talan om upphävande av den domen, i vilket de andra parterna är: Union française de l'express (Ufex), med säte i Roissy-en-France (Frankrike), DHL International, med säte i Roissy-en-France, Federal express international (Frankrike) SNC, med säte i Gennevilliers (Frankrike), CRIE SA med säte i Asnières (Frankrike) (advokater: E. Morgan de Rivery och J. Derenne) och Europeiska gemenskapernas kommission, har domstolen, sammansatt av ordföranden G.C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena J.-P. Puisseochet och M. Wathelet (referent) samt domarna C. Gulmann, D.A.O. Edward, P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. Von Bahr och A. Rosas, generaladvokat: A. Tizzano, justitiesekreterare: byrådirektören M.-F. Contet, den 3 juli 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) Europeiska gemenskapernas förstainstansrätts dom av den 14 december 2000 i mål T-613/97, Ufex m.fl. mot kommissionen, upphävs.

2) Målet återförvisas till Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt.

3) Beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

⁽¹⁾ EGT C 150, 19.5.2001, EGT C 134, 5.5.2001.

DOMSTOLENS DOM**av den 10 juli 2003****i mål C-87/01 P: Europeiska gemenskapernas kommission
mot Conseil des communes et régions d'Europe (CCRE)**

(Överklagande – Beslut av kommissionen att kvitta två fordringar som regleras av två skilda rättsordningar – Kvittning som strider mot de nationella rättsregler som reglerar en av de aktuella fordringarna – Rättsstridighet)

(2003/C 200/07)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen (ordföranden G. C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena M. Wathelet och R. Schintgen samt domarna C. Gulmann, A. La Pergola, referent, P. Jann, V. Skouris, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cuhna Rodrigues och A. Rosas; generaladvokat: P. Léger; justitiesekreterare: H. von Holstein, biträdande justitiesekreterare, har den 10 juli 2003 avkunnat dom i mål C-87/01 P, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: P. Oliver och H. M. Speyart) mot Conseil des communes et régions d'Europe (CCRE), med säte i Paris (Frankrike) (advokater: advokaterna F. Herbert och F. Renard), angående överklagande av dom meddelad den 14 december 2000 av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (fjärde avdelningen) i mål T-105/99, CCRE mot kommissionen (REG 2000, s. II-4099), i vilket det förs talan om att förstainstansrättens dom skall upphävas. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

1) Förstainstansrättens dom av den 14 december 2000 i mål T-105/99, CCRE mot kommissionen, upphävs.

- 2) Beslutet av Europeiska gemenskapernas kommission i skrivelse av den 15 februari 1999 att mot Conseil des communes et régions d'Europe (CCRE) kvitta deras ömsesidiga fordringar ogiltigförklaras.
- 3) Kommissionen förpliktas bära sin rättegångskostnad och ersätta Conseil des communes et régions d'Europe (CCRE) rättegångskostnad i såväl första instans som i överklagandeförfarandet.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 12 juni 2003

i mål C-148/01: Republiken Grekland mot Europeiska gemenskapernas kommission ⁽¹⁾

(EUGFJ – Avslut av räkenskaper – Tilläggsavgifter för mjölk – Dröjsmålsränta – Yrkande om delvis ogiltigförklaring av beslut 2001/137/EG)

(2003/C 200/08)

(Rättegångsspråk: grekiska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-148/01, Republiken Grekland (ombud: V. Kontolaimos och C. Tsiavou) med stöd av Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: W.-D. Plessing och M. Lumma) och av Konungariket Spanien (ombud: M. López-Monís Gallego, sedan S. Ortiz Vaamonde) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Condou-Durande), angående en talan om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2001/137/EG av den 5 februari 2001 om undantagande från gemenskapsfinansiering av vissa utgifter som verkstälts av medlemsstaterna inom ramen för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) (EGT L 50, s. 9), har domstolen (sjätte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden J.-P. Puisseochet samt domarna R. Schintgen, V. Skouris, F. Macken och J.N. Cunha Rodrigues (referent), generaladvokat: L.A. Geelhoed, justitiesekreterare: R. Grass, den 12 juni 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Kommissionens beslut 2001/137/EG av den 5 februari 2001 om undantagande från gemenskapsfinansiering av vissa utgifter som verkstälts av medlemsstaterna inom ramen för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) ogiltigförklaras, i den del där en finansiell korrigering avseende dröjsmålsränta, beräknad för perioden från och med februari månad 1997 till och med december månad 2000, föreskrivs mot Republiken Grekland på grund av att de tilläggsavgifter som förfallit till betalning för regleringsåret 1995/1996 betalats in för sent.
- 2) Republiken Grekland och Europeiska gemenskapernas kommission skall bära sina rättegångskostnader.

- 3) Förbundsrepubliken Tyskland och Konungariket Spanien skall bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EGT C 173, 16.6.2001.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 3 juli 2003

i mål C-156/01 (begäran om förhandsavgörande från Centrale Raad van Beroep: R.P. van der Duin och Onderlinge Waarborgmaatschappij ANOZ Zorgverzekeringen UA, mot Onderlinge Waarborgmaatschappij ANOZ Zorgverzekeringen UA och T.W. van Wegberg-van Brederode ⁽¹⁾)

(Social trygghet – Pensionärer och deras familjemedlemmar som är bosatta i en annan medlemsstat än den som svarar för pensionen – Sjukvårdskostnader som uppkommit i den medlemsstat som svarar för pensionen – Villkor för övertagande av kostnaden – Behörig medlemsstat och institution – Artiklarna 21, 22, 28 och 31 i förordning (EEG) nr 1408/71)

(2003/C 200/09)

(Rättegångsspråk: nederländska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-156/01, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Centrale Raad van Beroep (Nederländerna), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan R.P. van der Duin och Onderlinge Waarborgmaatschappij ANOZ Zorgverzekeringen UA, och Onderlinge Waarborgmaatschappij ANOZ Zorgverzekeringen UA och T.W. van Wegberg-van Brederode, angående tolkningen av artiklarna 21, 22.1 c, 28 och 31 i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen (EGT L 149, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 57), i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 2001/83 av den 2 juni 1983 (EGT L 230, s. 6; svensk specialutgåva, område 5, volym 3, s. 13), har domstolen (femte avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden M. Wathelet samt domarna C.W.A. Timmermans, A. La Pergola (referent), P. Jann och S. von Bahr, generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer, justitiesekreterare: avdelningsdirektören M.-F. Contet, den 3 juli 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

- 1) Artikel 22.1 c i i rådets förordning nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 2001/83 av den 2 juni 1983 skall tolkas så, att den bestämmelsen även är tillämplig på pensionärer och deras familjemedlemmar som är bosatta i en annan medlemsstat än den stat som svarar för pensionen och som, på grund av att de har registrerats vid institutionen på bosättningsorten, i denna sin egenskap har rätt till de förmåner som föreskrivs i artikel 28 i denna förordning när de vill bege sig till den medlemsstat som svarar för pensionen för att där erhålla en medicinsk behandling.
- 2) Det är institutionen på den ort där de berörda personerna är bosatta som är behörig att meddela sådant förhandstillstånd som nämns i artikel 22.1 c i i förordning nr 1408/71, när begäran om tillstånd rör socialförsäkringstagare som befinner sig i en sådan situation.

(¹) EGT C 200, 14.7.2001.

DOMSTOLENS DOM

av den 10 juli 2003

i mål C-165/01 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof): Betriebsrat der Vertretung der Europäischen Kommission in Österreich mot Europäische Gemeinschaften, Kommission der Europäischen Gemeinschaften

(Tjänsteföreskrifter för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna – Anställningsvillkor för övriga anställda – Lokalt anställda – Kommissionens representation i Österrike – Tillämpning av nationell lagstiftning om företrädande av arbetstagarna och tillvaratagande av deras intressen)

(2003/C 200/10)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning: den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, ordföranden G.C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena M. Wathelet, R. Schintgen (referent) och C.W.A. Timmermans samt domarna C. Gulmann, D.A.O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr och J.N. Cunha Rodrigues, generaladvokat: L.A. Geelhoed; justitiesekreterare: avdelningsdirektören M.-F. Contet, har den 10 juli 2003 avkunnat dom i mål C-165/01, angående en begäran enligt artikel 234 EG från Oberster Gerichtshof (Österrike), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen

anhängiga målet mellan Betriebsrat der Vertretung der Europäischen Kommission in Österreich mot Europäische Gemeinschaften, Kommission der Europäischen Gemeinschaften, angående tolkningen av artikel 9, av bilaga II i Tjänsteföreskrifter för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna och av artikel 79 i Anställningsvillkor för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

Bestämmelserna i artikel 9 och i bilaga II i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna samt i artikel 79 i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna skall tolkas så, att de utgör hinder för att sådan österrikisk lagstiftning om företagsorganisation som avses i del II i Bundesgesetz betreffend die Arbeitsverfassung (Arbeitsverfassungsgesetz) (federal lag om anställningsförhållanden och företagsorganisation) av den 13 december 1973 tillämpas på lokalt anställda vid Europeiska gemenskapernas kommissions representation i Wien (Österrike).

DOMSTOLENS DOM

(första avdelningen)

av den 19 juni 2003

i mål C-467/01 (begäran om förhandsavgörande från Corte d'Appello di Genova): Ministero delle Finanze mot Eribrand SpA (¹)

(Exportbidrag – Artiklarna 47 och 48 i förordning (EEG) nr 3665/87 – Beviljande av ytterligare tid)

(2003/C 200/11)

(Rättegångsspråk: italienska)

(Preliminär översättning: den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

I mål C-467/01, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Corte d'appello di Genova (Italien), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Ministero delle Finanze, och Eribrand SpA, tidigare Eurico Italia SpA, angående tolkningen av artiklarna 47 och 48 i kommissionens förordning (EEG) nr 3665/87 av den 27 november 1987 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag för jordbruksprodukter (EGT L 351, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 24, s. 216), i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 1829/94 av den 26 juli 1994 (EGT L 191, s. 5; svensk specialutgåva, område 3, volym 59, s. 160), har domstolen (första avdelningen), sammansatt av avdelningsordföranden M. Wathelet samt domarna P. Jann och A. Rosas (referent), generaladvokat: C. Stix-Hackl, justitiesekreterare: R. Grass, den 19 juni 2003 avkunnat en dom där domslutet har följande lydelse:

1) I kommissionens förordning (EEG) nr 3665/87 av den 27 november 1987 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag för jordbruksprodukter, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 1829/94 av den 26 juli 1994 fastställs det inte någon begränsning av hur lång ytterligare tid som kan beviljas en exportör enligt artikel 47.4 i denna förordning. Det ankommer på behöriga nationella myndigheter att fastställa hur lång denna tid skall vara mot bakgrund av omständigheterna i det enskilda fallet, med beaktande bland annat av vilka ansträngningar den exportör som har begärt förlängning av fristen har gjort, vilka svårigheter han har ställts inför och den tid som rimligen behövs för att övervinna dessa svårigheter.

2) Exportören kan inte direkt vid en nationell domstol åberopa rätten att erhålla en viss ytterligare tid. Exportören skall emellertid ha möjlighet att föra talan vid domstol mot det beslut som behöriga nationella myndigheter har fattat med tillämpning av artikel 47.4 i förordning nr 3665/87, i dess lydelse enligt förordning nr 1829/94. Villkoren för och de närmare bestämmelserna om denna domstolsprövning skall, med iakttagande av effektivitets- och likvärdighetsprinciperna såsom de har definierats i gemenskapsrätten, fastställas i varje medlemsstats rättsordning.

(¹) EGT C 44, 16.2.2002.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Sozialgericht Stuttgart av den 19 mars 2003 i målet mellan Betriebskrankenkasse der Robert Bosch GmbH och Bundesrepublik Deutschland, företrädd av Bundesversicherungsamt

(Mål C-193/03)

(2003/C 200/12)

Sozialgericht Stuttgart begär genom beslut av den 19 mars 2003, vilket inkom till domstolens kansli den 9 maj 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Betriebskrankenkasse der Robert Bosch GmbH och Bundesrepublik Deutschland, företrädd av Bundesversicherungsamt beträffande följande frågor:

Huruvida utgör artikel 34 i förordning (EEG) nr 574/72 (¹) vid dess införlivande genom 13 § tredje stycket SGB V hinder för en schablonmässig ersättningspraxis som tillämpas av försäkringsorganet för ärenden rörande ersättning för utgifter för läkarbehandling i ett annat gemenskapsland?

(¹) EGT L 74, 27.03.1972, s. 1; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 106.

Europeiska gemenskapernas officiella tidning Europeiska gemenskapernas domstol Meddelanden Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 13 maj 2003 av Irland

(Mål C-199/03)

(2003/C 200/13)

Irland har den 13 maj 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av D. J. O'Hagan, i egenskap av ombud, biträdd av P. Gallagher, SC, och P. McGarry, Barrister, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. förklara att talan kan tas upp till sakprövning
2. ogiltigförklara kommissionens beslut K(2003)99 att minska de bidrag som Europeiska socialfonden beviljat enligt kommissionens beslut K(94)3226 av den 29 november 1994 (operativt program för utveckling av mänskliga resurser) inom ramen för projekt 940002IR1, K(94)1972 av den 29 juli 1994 (operativt program för turism) inom ramen för projekt 940001IR1, K(94)2613 av den 15 november 1994 (operativt program för industriell utveckling) inom ramen för projekt 940004IR1, genom vilka operativa program enligt mål 1 i Irland helt eller delvis godkänts, eller att ogiltigförklara detta beslut avseende perioder eller belopp som domstolen fastställer.
3. förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. Sökanden har gjort gällande att det klart framgår av det omtvistade beslutet att kommissionen uppenbarligen har underlåtit att på ett korrekt sätt beakta den bevisning som Irland har framlagt, genom vilken otvetydigt visats att det faktiskt inte varit fråga om någon överbetalning eller överfinansiering av de projekt som omfattats av stöd från Europeiska socialfonden. Genom att göra en felaktig bedömning av den redogörelse som Irland lagt fram för att visa att någon sådan överbetalning eller överfinansiering inte skett, och genom att felaktigt anta att den bevisning som Irland lade fram på något vis skulle ha en inverkan på de ekonomiska tabellerna, har kommissionen underlåtit att på ett korrekt sätt beakta bevisningen samt dragit felaktiga slutsatser av vissa fakta.

Kommissionen har åsidosatt sin skyldighet att, före det att den fastslår att överbetalning eller överfinansiering skett, beakta de faktiska kostnaderna för de aktuella projekten och de irländska myndigheternas faktiska medfinansiering samt korrekta växelkursberäkningar före det att den fastställde huruvida Irland hade brutit mot den stödgräns om 75 procent som gäller för stöd från Europeiska socialfonden.

2. Det görs gällande att kommissionens vägran att godta sökandens förklaring i förevarande fall utgör ett åsidosättande av en grundläggande rättsregel rörande förvaltningen av strukturfonder och de principer som kommissionen angett i samband med beslutet.
3. Det görs gällande att kommissionens agerande inte står i proportion till det eftersträfvade målet, med hänsyn till att de ifrågavarande projekten fortfarande är effektiva och till det stödmottagande projektets natur. Kommissionens beslut utgör i själva verket en bestraffning under förhållanden där stödmottagaren inte har begått något fel.
4. Slutligen görs gällande att kommissionen genom sitt agerande har underlåtit att iaktta principerna om rätts-säkerhet och skydd för berättigade förväntningar.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Oberverwaltungsgerichts für das Land Nordrhein-Westfalen av den 7 maj 2003 i målet mellan HLH Warenvertriebs GmbH och Förbundsrepubliken Tyskland, företrädd av Bundesministerium für Verbraucherschutz, Ernährung und Landwirtschaft, Övrig part: företrädaren för det offentliga intresset vid Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

(Mål C-211/03)

(2003/C 200/14)

Oberverwaltungsgerichts für das Land Nordrhein-Westfalen begär genom beslut av den 7 maj 2003, vilket inkom till domstolens kansli den 15 maj 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan HLH Warenvertriebs GmbH och Förbundsrepubliken Tyskland, företrädd av Bundesministerium für Verbraucherschutz, Ernährung und Landwirtschaft, Övrig part: företrädaren för det offentliga intresset vid Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen beträffande följande frågor:

A. 1. Är den omtvistade produkten

"Lactobact omni FOS"

ett livsmedel (eventuellt i form av ett kosttillskott) eller ett läkemedel? Är denna kvalificering bindande för samtliga medlemsstater?

2. Är det av avgörande betydelse för kvalificeringen att produkten enligt bruksanvisningen skall röras ut i

vatten eller yoghurt? Eller är det produktens beskaffenhet vid importen som är av avgörande betydelse?

3. För det fall domstolen kommer fram till att produkten i fråga är ett läkemedel, men att den förblir ett livsmedel i de medlemsstater där produkten hittills redan har kvalificerats som ett sådant, uppkommer de problem som ligger till grund för fråga B VI jämförd med fråga B III, och den hänskjutande domstolen hänvisar till frågorna jämte skälen i punkt B VI jämförd med B III.
4. För det fall "Lactobact omni FOS" är ett livsmedel (kosttillskott), är det i så fall ett nytt livsmedel i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 258/97 av den 27 januari 1997 om nya livsmedel och nya livsmedelsingredienser (EGT L 43, s. 1, nedan kallad förordning nr 258/97)? Hur förhåller sig de båda regelverken till varandra?

B För det fall (kvalificerings-)frågorna i punkt A – liksom hittills – inte skall avgöras av domstolen utan av den nationella domstolen, önskas ändå vägledning för en riktig bedömning av frågan i punkt A 2 ur gemenskapsrättslig synpunkt, såvitt gemenskapsrätten är tillämplig i detta avseende.

Dessutom har följande frågor uppkommit:

- I. a) Skall kvalificeringen av den omtvistade produkten ske enligt artikel 2.1 och 2.2 jämförd med artikel 2.3 d i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftningen, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet (EGT L 31, s. 1, nedan kallad förordning nr 178/2002), eller – efter att införlivandefristen har gått ut den 31 juli 2003 – enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/46/EG av den 10 juni 2002 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kosttillskott (EGT L 183, s. 51, nedan kallat kosttillskottsdirektivet), och i förekommande fall enligt vilka delar av direktivet?

- b) För det fall artikel 2.1 och 2.2 jämförd med artikel 2.3 d i förordning nr 178/2002 är tillämplig uppkommer följande fråga: är det riktigt att det inte längre handlar om en (objektiv) bedömning av produktens huvudsakliga ändamål, utan att det snarare förhåller sig på det sättet att en produkt som uppfyller såväl förutsättningarna för ett livsmedel som för ett läkemedel, i rättsligt hänseende alltid – och endast – är ett läkemedel? I vilken mån är därvid produktkategorin respektive produkten i det enskilda fallet av betydelse?

- II Hur skall det för produktkvalificeringen (bland annat enligt artikel 2.1 och 2.2 jämförd med artikel 2.3 d i förordning nr 178/2002) väsentliga begreppet "farmakologisk effekt" definieras i gemenskapsrättsligt hänseende?

Utgör särskilt förekomsten av en hälsorisk en nödvändig förutsättning för definitionen?

- III Gäller det av domstolen i dom av den 30 november 1983 i mål 227/82, van Bennekom (REG 1983, s. 3883), i punkt 39, med anledning av en allmän bedömning av vitaminpreparat uttalade ställningstagandet, att det måste vara möjligt att importera en i producentmedlemsstaten som livsmedel utsläppt produkt genom att meddela ett försäljningstillstånd även om produkten betraktas som läkemedel i mottagarstaten om försäljningstillståndet uppfyller hälsoskyddskraven, även för probiotiska produkter av detta slag, och står domstolen mot bakgrund av senare gemenskapsrätt fast vid detta sitt ställningstagande?

- IV. a) Såvitt gäller begreppet "hälsorisk" i frågorna i punkt II eller III eller i annars tillämplig gemenskapsrätt, exempelvis artiklarna 28 EG och 30 EG ställs följande fråga: Skall man använda sig av den så kallade Upper-Safe-Level eller göra avsteg därifrån, möjligen om ämnet i fråga redan har tagits upp genom födointaget eller kan, i vart fall vid intag under längre tid, hänsyn tas till olika konsumentgrupper och deras varierande grad av känslighet?

- b) Står en enligt nationell rätt begränsad domstolsprövning av fackmyndigheternas utrymme för skönsmässig bedömning när det gäller ett individuellt fastställande enligt Upper-Safe-Level och i förekommande fall ett individuellt avsteg, i strid med gemenskapsrätten?

- V. a) Har det någon betydelse för den fria handeln såsom livsmedel (kosttillskott) i Tyskland av en produkt som i vart fall i en annan medlemsstat har släppts ut på marknaden som livsmedel, huruvida de tyska behöriga myndigheterna gör ett uttalande av innebörd att produkten inte fyller något "näringsbehov" i Tyskland?

- b) Om frågan besvaras jakande ställs följande fråga: är myndighetens utrymme för skönsmässig bedömning som enligt nationell rätt är understödd av en begränsad domstolsprövning förenlig med gemenskapsrätten?

- VI För det fall domstolen besvarar frågorna i punkt III som rör domen i målet van Bennekom jakande, och för det fall det i detta fall inte råder någon oförenlighet med hälsoskyddskraven ställs följande fråga: Hur kan rätten till försäljningstillstånd tillgodose? Kan en ansökan om allmänt förordnande enligt § 47 a LMBG avslås utan att detta står i strid med gemenskapsrätten, med motiveringen att det enligt

tysk kvalificering rör sig om ett läkemedel, även om läkemedlet i producentmedlemsstaten har släppts ut på marknaden som livsmedel? Är det förenligt med gemenskapsrätten, särskilt artiklarna 28 EG och 30 EG, att inte analogt tillämpa bestämmelserna i § 47 a LMBG på sådana läkemedel? För det fall svaret är nekande ställs följande fråga: kan den tyska staten underlåta att meddela ett allmänt förordnande enligt § 47 a LMBG (analogt tillämpad) eller undandra sig ett föreläggande från tysk domstol utan att det strider mot gemenskapsrätten, med motiveringen att staten eller den för livsmedel, dock inte för läkemedel, behöriga myndigheten invänder att eftersom produkten enligt tysk kvalificering är ett läkemedel, kan ett allmänt förordnande enligt § 47 a LMBG (analogt) inte meddelas

- a) på grund av att behörig myndighet för meddelande av allmänt förordnande enligt § 47 a LMBG inte är behörig vad gäller läkemedel,

- b) på grund av att det saknas godkännande som läkemedel?

- VII För det fall produkten i fråga mot bakgrund av de svar som domstolen lämnar visar sig vara ett livsmedel (eventuellt även kosttillskott), men under alla förhållanden inte ett läkemedel, har den hänskjutande domstolen att avgöra tillämpligheten av förordning nr 258/97, vilken har företrädare i förhållande till § 47 a LMBG, och som innebär att det inte föreligger något intresse av att få saken prövad. Den hänskjutande domstolen ställer därför följande frågor:

Hur skall frasen "vilka hittills inte i någon större utsträckning har använts" i artikel 1.2 i förordning nr 258/97 tolkas? Är det tillräckligt att det den 16 februari 1995 i Nederländernas officiella tidning har offentliggjorts att försäljningstillstånd meddelats avseende ett med den omtvistade produkten jämförbart probiotikum som heter Ecologic 316 och att klaganden enligt en faktura av den 20 maj 1996 har fått en leverans av Ecologic 326, eller i annat fall vilka villkor måste minst vara uppfyllda för att man skall kunna utgå ifrån att det rör sig om en användning i större utsträckning i den mening som avses i artikel 1.2 i förordning nr 258/97? Vad menas med uttrycket "hittills inte"?

- VIII För det fall domstolen själv inte lämnar några svar på frågorna i punkt A, kan då den nationella domstolen ställa frågor om produktkvalificering och även naturvetenskapliga och metodiska frågor till den europeiska livsmedelsmyndigheten och i vilken mån är i förekommande fall deras upplysningar bindande för den nationella domstolen? Har endast gemenskapsdomstolen eller också den nationella domstol som ställt frågorna någon möjlighet (eller skyldighet) att överpröva dessa upplysningar?

Talan mot Förbundsrepubliken Tyskland väckt den 21 maj 2003 av Europeiska centralbanken

(Mål C-220/03)

(2003/C 200/15)

Europeiska centralbanken har den 21 maj 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Förbundsrepubliken Tyskland. Sökanden företräds av Chiara Zilioli, chef för avdelningen för institutionell rätt vid Europeiska centralbanken och Martin Benisch, Senior Legal Counsel vid avdelningen för institutionell rätt vid Europeiska centralbanken, biträdda av Hans-Georg Kamann och Martin Selmejr med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att artikel 8.1 i avtalet mellan Förbundsrepubliken Tysklands regering och Europeiska centralbanken om Europeiska centralbankens säte⁽¹⁾ jämförd med artikel 3.2 och artikel 23.1 i protokollet om gemenskapernas privilegier och immunitet skall tolkas så, att dessa bestämmelser innebär att Förbundsrepubliken Tyskland är skyldigt att återbetala all omsättningsskatt som innefattas i priset på leveranser och andra tjänster, som Europeiska centralbanken köper eller tar i anspråk för användning inom verksamheten, i den mån som skatten på dessa transaktioner i det enskilda fallet överstiger femtio tyska mark och faktiskt har betalats av Europeiska centralbanken. Denna återbetalningsskyldighet omfattar den omsättningsskatt som Europeiska centralbanken har fakturerats separat liksom all omsättningsskatt som man kan bevisa innefattas i de priser som har betalats av Europeiska centralbanken, eller som man efter en rationell ekonomisk bedömning kan anta gör det.
2. fastställa att Förbundsrepubliken Tyskland enligt artikel 8.1 i avtalet mellan Förbundsrepubliken Tysklands regering och Europeiska centralbanken om Europeiska centralbankens säte jämförd med artikel 3.2 och artikel 23.1 i protokollet om gemenskapernas privilegier och immunitet är skyldigt att återbetala följande omsättningsskattebelopp till Europeiska centralbanken:
 - a) 7 678 347,62 euro för den omsättningsskatt som innefattas i hyresbetalningarna för hyresobjektet Kaiserstrasse 29 (Eurotower),
 - b) 33 255,23 euro för den omsättningsskatt som innefattas i omkostnadsbetalningarna för hyresobjektet Kaisterstrasse 29 (Eurotower),
 - c) 1 115 675,75 euro för den omsättningsskatt som innefattas i hyresbetalningarna för hyresobjektet Neue Mainzer Strasse/Junghofstrasse (Eurotheum),
 - d) 1 892 434,00 euro för den omsättningsskatt som innefattas i betalningarna för bygg- och planeringskostnaderna för iordningställandet av hyresobjektet Neue Mainzer Strasse/Junghofstrasse (Eurotheum).
3. fastställa att Förbundsrepubliken Tyskland i princip dessutom är skyldigt att återbetala följande omsättningsskatt till Europeiska centralbanken:
 - a) den omsättningsskatt som innefattas i omkostnadsbetalningarna för hyresobjektet Kaiserstrasse 29 (Eurotower), i den mån som dessa inte har gjorts gällande under punkt 2 b),
 - b) den omsättningsskatt som innefattas i omkostnadsbetalningarna för hyresobjektet Neue Mainzer Strasse/Junghofstrasse (Eurotheum).
4. fastställa att Förbundsrepubliken Tyskland skall ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Europeiska centralbanken (nedan kallad ECB) gör gällande att Förbundsrepubliken Tyskland har åsidosatt artikel 8.1 i avtalet om ECB:s säte jämförd med artikel 3.2 och artikel 23.1 i protokollet om gemenskapernas privilegier och immunitet av den 8 april 1965⁽²⁾ (nedan kallat privilegieprotokollet). Dessa bestämmelser innebär att ECB undantas från skyldigheten att betala all omsättningsskatt som innefattas i priserna på de leveranser och tjänster som ECB betalar i verksamheten.

Trots att detta undantag från omsättningsskatt har fastställts i gemenskapsrätten, skall ECB betala indirekt omsättningsskatt i Tyskland för hyra av byggnader för verksamheten och tillhörande sidotjänster såsom ombyggnads- och rengöringstjänster. Hittills har de tyska skattemyndigheterna vägrat att återbetala denna indirekta omsättningsskatt.

⁽¹⁾ BGBl. 1998 II, s. 2744.

⁽²⁾ EGT 152, s. 13, i dess lydelse enligt Amsterdamfördraget av den 2 oktober 1997, EGT C 340, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesverwaltungsgericht av den 18 mars 2003 i målet mellan Mehmet Sedef och Freie und Hansestadt Hamburg, övrig part: Företrädaren för delstatens intressen i Bundesverwaltungsgericht

(Mål C-230/03)

(2003/C 200/16)

Bundesverwaltungsgericht begär genom beslut av den 18 mars 2003, vilket inkom till domstolens kansli den 26 maj 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Mehmet Sedef och Freie und Hansestadt Hamburg, övrig part: Företrädaren för delstatens intressen i Bundesverwaltungsgericht beträffande följande frågor:

1. Skall artikel 6.1 tredje strecksatsen och artikel 6.2 i beslut nr 1/80 av den 19 september 1980 som har fattats av associeringsrådet, som har upprättats genom associeringsavtalet mellan EEG och Turkiet (nedan kallat beslut 1/80), tolkas så, att en turkisk arbetstagare som sedan år 1977 under mer än 15 år hos olika arbetsgivare utan krav på arbetstillstånd har innehaft reguljära anställningar inom sjöfarten, som räknas till den reguljära arbetsmarknaden, i en medlemsstat och under denna tid har uppfyllt villkoren i artikel 6.1 första strecksatsen i beslut 1/80, har rätt att erhålla ett uppehållstillstånd, om hans anställning inom sjöfarten – förutom ett flertal avbrott på grund av sjukdom och ofrivillig arbetslöshet som har registrerats hos behöriga myndigheter – har avbrutits 17 gånger från 1 dag upp till 70 dagar (sammanlagt ungefär 13 månader) under tiden mellan två anställningsförhållanden och den turkiska arbetstagaren enligt egen uppgift har tillbringat de längre perioderna av avbrott hos sin familj i Turkiet, utan att det har fastställts att det rör sig om ofrivillig arbetslöshet? Har det betydelse huruvida sådana avbrott är typiska för yrket (här: yrke inom sjöfarten)?
2. Förutsätter en rättighet att erhålla ett uppehållstillstånd enligt 6.1 tredje strecksatsen i beslut 1/80 att den turkiska arbetstagaren dessförinnan har uppfyllt villkoren i artikel 6.1 andra strecksatsen i beslut 1/80? Har det betydelse huruvida byte av arbetsgivare inom tre år är typiskt för yrket (här: yrke inom sjöfarten)?

Europeiska gemenskapernas officiella tidning Europeiska gemenskapernas domstol Meddelanden Överklagande, ingivet den 27 maj 2002 av Comunità Montana Valnerina, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, tredje avdelningen, har meddelat den 13 mars 2003 i mål T-340/00: Comunità Montana della Valnerina, med stöd av Republiken Italien, mot kommissionen

(Mål C-240/03 P)

(2003/C 200/17)

Comunità Montana Valnerina har den 27 maj 2003 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, tredje avdelningen, har meddelat den 13 mars 2003 i mål T-340/00: Comunità Montana della Valnerina, med stöd av Republiken Italien, mot kommissionen. Klaganden företräds av Paolo De Caterini, avvocato, Emilio Cappelli, avvocato, och Andrea Bandini, avvocato.

Klaganden yrkar att domstolen skall

- i vart fall fastställa att "Route des Senteurs" är avlagset belägen,
- vilket förstainstansrätten slagit fast i den överklagade domen, och i övrigt upphäva förstainstansrättens dom samt slutligen avgöra tvisten rörande det fullständiga upphävandet av kommissionens beslut (EG) nr 2388 av den 14 augusti 2000.
- Vidare yrkas att domstolen skall vidta de åtgärder som följer av ett sådant avgörande samt förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden hävdar att förstainstansrättens dom är felaktig på grund av att:

- rätten inte uttalat sig om en av grunderna för dess ansökan,
- proportionalitetsprincipen har åsidosatts samt tillämpats felaktigt,
- artikel 24 i förordning (EEG) nr 4253/88 samt föreskrifterna i kommissionens beslut nr 3182/93 har åsidosatts och tillämpats felaktigt,
- rätten till försvar har åsidosatts.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia av den 13 november 2003 i målet mellan Dr Giorgio Emanuele Mauri och Ministero della Giustizia

(Mål C-250/03)

(2003/C 200/18)

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia begär genom beslut av den 13 november 2002, vilket inkom till domstolens kansli den 11 juni 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Dr Giorgio Emanuele Mauri och Ministero della Giustizia beträffande följande frågor:

Skall de fördragsbestämmelser vari, enligt EG-domstolens tolkning, de gemenskapsrättsliga principerna om konkurrens och ickediskriminering stadfästs tolkas så, att de italienska nationella bestämmelser, och då särskilt artikel 22 i kungligt lagdekret nr 1578 av den 27 november 1933, enligt vilka yrkesmässig näringsverksamhet som advokat endast får bedrivas av dem som dessförinnan har godkänts i en av staten anordnad examen, är oförenliga med fördragsbestämmelserna i fråga och därmed rättsstridiga, i den del de lokala styrande organen för det yrkesmässiga samfund som de ekonomiska aktörer som redan är verksamma inom det särskilda geografiska område som är i fråga ges en övergripande befogenhet vad gäller bedömningen av kandidaternas yrkesmässiga färdigheter och kapacitet?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Cour administrative (Storhertigdömet Luxemburg) av den 3 juni 2003 i målet mellan Ministre de l'économie och Millenium Pharmaceuticals Inc., ett bolag bildat enligt amerikansk rätt, tidigare Cor Therapeutics Inc.

(Mål C-252/03)

(2003/C 200/19)

Cour administrative (Storhertigdömet Luxemburg) begär genom beslut av den 3 juni 2003, vilket inkom till domstolens kansli den 13 juni 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Ministre de l'économie och Millenium Pharmaceuticals Inc., ett bolag bildat enligt amerikansk rätt, tidigare Cor Therapeutics Inc. beträffande följande frågor:

Utgör ett godkännande att saluföra som meddelats av schweiziska myndigheter ett första godkännande att saluföra produkten inom gemenskapen i den mening som avses i artikel 13 i rådets förordning (EEG) nr 1768/92 ⁽¹⁾ av den 18 juni 1992 om införande av tillägsskydd för läkemedel?

⁽¹⁾ EGT L 182, 2.7.1992, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 23, s. 78.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Bundesfinanzhof av den 1 april 2003 i målet mellan CLT-UFA S.A. och Finanzamt Köln-West

(Mål C-253/03)

(2003/C 200/20)

Bundesfinanzhof begär genom beslut av den 1 april 2003, vilket inkom till domstolens kansli den 13 juni 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan CLT-UFA S.A. och Finanzamt Köln-West beträffande följande frågor:

1. Skall artikel 52 jämförd med artikel 58 i EG-fördraget tolkas så, att det strider mot rätten till etableringsfrihet om en vinst, som en utländsk EU-kapitalassociation uppnådde under år 1994 genom en filial i Tyskland beläggs med en tysk bolagsskatt på 42 procent (= en så kallad skattesats för driftställen), även om

— vinsten endast beläggs med tysk bolagsskatt på 33,5 procent, om den uppnåddes av den utländska EU-kapitalassociationens dotterkapitalassociation, som är oinskränkt bolagsskattskyldig i Tyskland, och hela vinsten utdelades till moderbolaget före den 30 juni 1996,

— vinsten visserligen först beläggs med tysk bolagsskatt på 45 procent, om dotterbolaget sparade vinsten fram till den 30 juni 1996, dock att bolagsskatten i efterhand nedsätts till 30 procent om hela vinsten utdelades efter den 30 juni 1996?

2. Skall skattesatsen för driftställen, för det fall att den strider mot artikel 52 jämförd med artikel 58 i EG-fördraget, nedsättas till 30 procent för det omtvistade året för att undanröja åsidosättandet?

Talan mot Konungariket Belgien väckt den 16 juni 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission**(Mål C-255/03)**

(2003/C 200/21)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 16 juni 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Belgien. Sökanden företräds av C.-F. Durand och F. Simonetti, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Europeiska gemenskapernas kommission yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 28 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen genom att bibehålla bestämmelser, enligt vilka det "vallonska kvalitetsmärket" endast får användas på produkter av en viss kvalitet som har tillverkats eller bearbetats i Vallonien, och
2. förplikta Konungariket Belgien ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

De bestämmelser som den vallonska regeringen har antagit, enligt vilka benämningen det "vallonska kvalitetsmärket" endast får användas på produkter som uppfyller vissa kvalitetskriterier och som har tillverkats eller bearbetats i Vallonien, strider mot artikel 28 EG, eftersom de utgör en åtgärd med motsvarande verkan som en kvantitativ importrestriktion. Trots att den belgiska regeringen har åtagit sig att ändra dessa bestämmelser var de fortfarande ikraft vid utgången av den frist som har angetts i det motiverade yttrandet.

Talan mot Konungariket Danmark väckt den 17 juni 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission**(Mål C-259/03)**

(2003/C 200/22)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 17 juni 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Danmark. Sökanden företräds av H.P. Hartvig, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Konungariket Danmark har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 5.2 i förordning (EEG) nr 170/83⁽¹⁾, senare ersatt med artikel 9.2 i förordning (EEG) nr 3760/92⁽²⁾, artikel 1 i förordning (EEG) nr 2241/87⁽³⁾, senare ersatt med artiklarna 2 och 31 i förordning (EEG) nr 2847/93⁽⁴⁾, samt artikel 11.1 och

11.2 i förordning (EEG) nr 2241/87, senare ersatt med artikel 21.1 och 21.2 i förordning (EEG) nr 2847/93.

- genom att inte ha fastställt närmare föreskrifter för hur de kvoter som Danmark tilldelats skall användas,
- genom att inte ha säkerställt att gemenskapsbestämmelserna om bevarande av fiskeresurserna iakttas genom en övervakning av fisket, närmare bestämt genom att införa en lämplig tillsyn av landningar och registreringar av fångster och genom att vidta straffrättsliga och författningsrättsliga åtgärder mot dem som varit ansvariga för överfisket,
- genom att inte ha föreskrivit ett tillfälligt förbud mot fiske från fiskefartyg som förde dansk flagg eller var registrerade i Danmark vid den tidpunkt då den tilldelade kvoten måste ha ansetts ha varit förbrukad.

2. förplikta Konungariket Danmark att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

- Åsidosättande av artikel 5.2 i rådets förordning (EEG) nr 170/83, av artikel 9.2 i rådets förordning (EEG) nr 3760/92 samt av artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 2241/87 och artiklarna 2 och 31 i rådets förordning (EEG) nr 2847/93.

Den danska regeringen har medgett att en större över-skridelse har skett av de kvoter som tilldelats för åren 1990, 1991, 1992 och 1994 vad gäller vissa fiskebestånd. De övervägningar som vidtagits av fiskeriverksamheten och anknutna aktiviteter rörande förvaltningen av och kontrollen av dessa aktiviteter har enligt kommissionens mening varit otillräckliga.

De danska myndigheterna har dessutom i vissa fall underlåtit att inleda ett straffrättsligt förfarande mot de som burit ansvar för att reglerna om kontroll och bevarande inte har iakttagits.

- Åsidosättande av artikel 11.1 och 11.2 i rådets ovan-nämnda förordning nr 2241/87 samt artikel 21.1 och 21.2 i rådets likaledes ovan-nämnda förordning nr 2847/93.

Att kvoterna överskridits beror i stor utsträckning på att fiskestopp har införts för sent, vilket den danska regeringen också har medgett.

⁽¹⁾ Förordning av den 25 januari 1983 om ett gemenskapssystem för bevarande och förvaltning av fiskbestånd, EGT L 24 av den 27.1.1983, s. 1.

⁽²⁾ Förordning av den 20 december 1992 om ett gemenskapssystem för fiske och vattenbruk, EGT L 389 av den 31.12.1992, s. 1, svensk specialutgåva, område 4, volym 4, s. 54).

⁽³⁾ Förordning av den 23 juli 1987 om fastställande av vissa åtgärder för kontroll av fisket, EGT L 207 av den 29.7.1987, s. 1, svensk specialutgåva, område 4, volym 3, s. 32.

⁽⁴⁾ Förordning av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken, EGT L 261 av den 20.10.1993, s. 1, svensk specialutgåva, område 4, volym 5, s. 118.

**Talan mot Konungariket Danmark väckt den 17 juni 2003
av Europeiska gemenskapernas kommission**

(Mål C-260/03)

(2003/C 200/23)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 17 juni 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Danmark. Sökanden företräds av H.P. Hartvig, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Konungariket Danmark har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 9.2 i förordning (EEG) nr 3760/92 ⁽¹⁾ samt artiklarna 2, 21.1, 21.2 och 31 i förordning (EEG) nr 2847/93 ⁽²⁾.
 - genom att inte ha fastställt närmare föreskrifter för hur de kvoter som Danmark tilldelats skulle användas,
 - genom att inte ha säkerställt att gemenskapsbestämmelserna om bevarande av fiskeresurserna iakttas genom en övervakning av fisket, närmare bestämt genom att införa en lämplig tillsyn av landningar och registreringar av fångster och genom att vidta straffrättsliga och författningsrättsliga åtgärder mot dem som varit ansvariga för överfisket,
 - genom att inte ha föreskrivit ett tillfälligt förbud mot fiske från fiskefartyg som förde dansk flagg eller var registrerade i Danmark vid den tidpunkt då den tilldelade kvoten måste ha ansetts ha varit förbrukad.
2. förplikta Konungariket Danmark att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Dessa motsvarar i allt väsentligt de yrkanden och grunder som angetts i ansökan i mål C-259/03 ⁽³⁾, som rör frågan om fiskekvoter överskridits och om otillräckliga kontrollåtgärder vidtagits under åren 1990—1992 och 1994.

⁽¹⁾ Förordning av den 20 december 1992 om ett gemenskapssystem för fiske och vattenbruk, EGT L 389 av den 31.12.1992, s. 1, svensk specialutgåva, område 4, volym 4, s. 54).

⁽²⁾ Förordning av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskeripolitiken, EGT L 261 av den 20.10.1993, s. 1, svensk specialutgåva, område 4, volym 5, s. 118.

⁽³⁾ Se s. 13 i detta nummer av EUT.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale Amministrativo Regionale per l'Emilia-Romagna, Avdelningen för Parma av den 6 maj 2003 i målet mellan Allevamenti Associati S.r.l., å ena sidan, och Regione Emilia Romagna, AGEA och Latteria Sociale Moderna S.c.a.r.l., å andra sidan

(Mål C-261/03)

(2003/C 200/24)

Tribunale Amministrativo Regionale per l'Emilia-Romagna, Avdelningen för Parma begär genom beslut av den 6 maj 2003, vilket inkom till domstolens kansli den 17 juni 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Allevamenti Associati S.r.l., å ena sidan, och Regione Emilia Romagna, AGEA och Latteria Sociale Moderna S.c.a.r.l., å andra sidan, beträffande följande frågor:

Skall förordning (EEG) nr 3950/92 ⁽¹⁾ av den 28 december 1992 (särskilt artiklarna 1, 2 och 9 g i förordningen) och förordning (EEG) nr 536/93 ⁽²⁾ av den 9 mars 1993 (särskilt artiklarna 1, 2 och 3 i förordningen) tolkas på så sätt att det, vid fastställande av mjölkkvoter och påförande av tilläggsavgiften, skall anses utgöra "leverans" eller "direktförsäljning" när en producent har överlämnat mjölkkvantiteter till tredje man, utan att äganderätten har övergått, i enlighet med ett avtal om behandling och bearbetning av den producerade mjölken för att framställa ost, smör och vassle, och vederlag utgår för denna tjänst?

⁽¹⁾ EGT L 405, 31.12.1992, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 47, s. 159.

⁽²⁾ EGT L 57, 10.03.1993, s. 12; svensk specialutgåva, område 3, volym 50, s. 202.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale Amministrativo Regionale per l'Emilia-Romagna, Avdelningen för Parma av den 6 maj 2003 i målet Latteria Sociale Moderna, å ena sidan, och AIMA och Servizio Provinciale Agricoltura di Reggio Emilia, Regione Emilia Romagna, AGEA och Allevamenti Associati S.r.l., å andra sidan

(Mål C-262/03)

(2003/C 200/25)

Tribunale Amministrativo Regionale per l'Emilia-Romagna, Avdelningen för Parma begär genom beslut av den 6 maj 2003, vilket inkom till domstolens kansli den 17 juni 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Latteria Sociale Moderna, å ena sidan, och AIMA och Servizio Provinciale Agricoltura di Reggio Emilia, Regione Emilia Romagna, AGEA och Allevamenti Associati S.r.l., å andra sidan, beträffande följande frågor:

Skall förordning (EEG) nr 3950/92⁽¹⁾ av den 28 december 1992 (särskilt artiklarna 1, 2 och 9 g i förordningen) och förordning (EEG) nr 536/93⁽²⁾ av den 9 mars 1993 (särskilt artiklarna 1, 2 och 3 i förordningen) tolkas på så sätt att det, vid fastställande av mjölkkvoter och påförande av tilläggsavgiften, skall anses utgöra "leverans" eller "direktförsäljning" när en producent har överlämnat mjölkkvantiteter till tredje man, utan att äganderätten har övergått, i enlighet med ett avtal om behandling och bearbetning av den producerade mjölken för att framställa ost, smör och vassle, och vederlag utgår för denna tjänst?

⁽¹⁾ EGT L 405, 31.12.1992, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 47, s. 159.

⁽²⁾ EGT L 57, 10.03.1993, s. 12; svensk specialutgåva, område 3, volym 50, s. 202.

Talan mot Republiken Frankrike väckt den 17 juni 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-263/03)

(2003/C 200/26)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 17 juni 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Frankrike. Sökanden företräds av B. Stromsky, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Europeiska gemenskapernas kommission yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 28 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, i den mån gällande franska bestämmelser ställer orimliga villkor för import av läkemedel med ursprung i andra medlemsstater i den Europeiska gemenskapen, när dessa är identiska med läkemedel som redan är godkända i Frankrike (parallellimport). Detta gäller särskilt myndigheternas utrymme för skönmässig bedömning och avsaknaden av en frist inom vilken de måste uttala sig;
2. förplikta Republiken Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Situationen i fråga beror främst på att det saknas ett särskilt förfarande för tillstånd att parallellimportera läkemedel till franskt territorium. Det generella förfarandet avseende förhandstillstånd för läkemedelsimport som följaktligen tillämpas utgör ett hinder för importen och en åtgärd med motsvarande verkan som en kvantitativ importrestriktion,

eftersom det ger de ansvariga myndigheterna ett orimligt utrymme för skönmässig bedömning och inte föreskriver att beslut måste fattas inom en kort och precist angiven tidsfrist. Vad gäller parallellimport är detta hinder klart större än vad som är nödvändigt för att skydda folkhälsan.

Talan mot Republiken Frankrike väckt den 17 juni 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-264/03)

(2003/C 200/27)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 17 juni 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Frankrike. Sökanden företräds av B. Stromsky, Klaus Wiedner och F. Simonetti, samtliga i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Europeiska gemenskapernas kommission yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Republiken Frankrike har underlåtit att fullgöra sina förpliktelser enligt direktiv 92/50/EEG⁽¹⁾, särskilt artiklarna 8 och 9 däri, samt artikel 49 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen genom att i artikel 4 i lagen av den 12 juli 1985 förbehålla uppgiften som delegerad upphandlande myndighet endast till franska juridiska personer som anges i en uttömmande förteckning.
2. förplikta Republiken Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Den omständigheten att uppgiften som delegerad upphandlande myndighet är förbehållen vissa juridiska personer bildade enligt fransk rätt strider mot direktiv 92/50/EEG och utgör ett sådant hinder mot principen om frihet att tillhandahålla tjänster enligt artikel 49 i fördraget som inte är berättigat enligt undantaget i artikel 45 i fördraget.

Uppdraget att verka som upphandlande myndighet är nämligen ett offentligt tjänsteavtal i den mening som avses i artikel 1a i direktiv 92/50/EEG. Dessutom hör uppgiften till kategori 12 i bilaga 1 A med undantag för de uppdrag som uteslutande eller huvudsakligen avser representationsuppdrag varför de franska bestämmelserna inte är förenliga med artikel 8 i direktivet. De uppdrag som uteslutande eller huvudsakligen avser representationsuppdrag hör till bilaga 1B i direktivet varför de franska bestämmelserna inte är förenliga heller med artikel 9 i direktivet.

För det andra är den omständigheten att uppgiften som delegerad upphandlande myndighet är förbehållen de juridiska personer som anges i artikel 4 i lagen av den 12 juli 1985 om offentliga upphandlande myndigheter och deras förhållande till privata byggherrar, i dess ändrade lydelse, en begränsning av principen om frihet att tillhandahålla tjänster. En sådan begränsning är inte berättigad vare sig enligt artikel 45, eftersom uppdragen inte innebär ens en tillfällig medverkan i utövandet av offentlig makt, eller enligt artikel 46, eftersom hänsynen till allmän ordning, säkerhet och hälsa inte gäller i det aktuella fallet.

(¹) Rådets direktiv 92/50/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster (EGT L 209, s. 1; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 139).

Talan mot Storhertigdömet Luxemburg väckt den 18 juni 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-266/03)

(2003/C 200/28)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 18 juni 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Storhertigdömet Luxemburg. Sökanden företräds av C. Schmidt och W. Wils, i egenskap av ombud, delgivningsadress: Luxemburg.

Sökanden yrkar med stöd av artikel 226 i fördraget om upprättandet av den Europeiska gemenskapen att domstolen skall

1. fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 10 EG och rådets förordning (EEG) nr 3921/91 av den 16 december 1991 om villkoren för att transportföretag skall få utföra inrikes transporter av gods eller passagerare på inre vattenvägar i en annan medlemsstat än den där de är hemmahörande (¹), samt enligt rådets förordning (EG) nr 1356/96 av den 8 juli 1996 om gemensamma bestämmelser för transport av gods eller passagerare på inre vattenvägar mellan medlemsstater, i syfte att införa frihet att tillhandahålla sådana transporttjänster (²), genom att individuellt ha förhandlat om, ingått, ratificerat och låtit träda i kraft bilaterala avtal rörande inlandssjöfart med Tjeckiska och Slovakiska federativa republiken, Rumänien och Polen samt genom att ha vägrat att säga upp dessa avtal.
2. förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

- Storhertigdömet Luxemburg har åsidosatt gemenskapens exklusiva behörighet i den mening som avses i AETR-målet (dom av den 31 mars 1971 i mål 22/70, kommissionen mot rådet, REG 1971, s. 263; svensk specialutgåva, volym 1, s. 551) genom att förhandla om, ingå, ratificera

och låta träda i kraft bilaterala avtal rörande inlandssjöfart med Tjeckiska och Slovakiska federativa republiken, Rumänien och Polen, vilka påverkar de gemenskapsrättsliga bestämmelser som antagits av gemenskapen i rådets förordning (EEG) nr 3921/91 av den 16 december 1991 om villkoren för att transportföretag skall få utföra inrikes transporter av gods eller passagerare på inre vattenvägar i en annan medlemsstat än den där de är hemmahörande. Enligt artikel 7 i dessa avtal kan nämligen, genom ett särskilt tillstånd, transportörer från de aktuella tredje länderna ges tillgång till cabotage i Luxemburg.

- Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 10 EG genom att förhandla om, ingå och ratificera de aktuella bilaterala avtalen och genom att låta dessa träda i kraft efter det att rådet givit kommissionen ett förhandlingsmandat för att förhandla om ett avtal mellan EEG, å ena sidan, och Polen och de stater som är anslutna till Donaukonventionen (Ungern, Tjeckoslovakien, Rumänien, Bulgarien, f.d. Sovjetunionen, f.d. Jugoslavien samt Österrike), å andra sidan.

- De bilaterala avtal som har ingåtts av Storhertigdömet Luxemburg strider mot rådets förordning (EG) nr 1356/96 av den 8 juli 1996 om gemensamma bestämmelser för transport av gods eller passagerare på inre vattenvägar mellan medlemsstater, i syfte att införa frihet att tillhandahålla sådana transporttjänster. De polska, rumänska, tjeckiska och slovakiska skeppare och företag som bedriver sjöfart, vilka i enlighet med de aktuella bilaterala avtalen har möjlighet att få tillstånd att genomföra transporter mellan Luxemburg och de andra medlemsstaterna, uppfyller nämligen inte villkoren som föreskrivs i denna förordning.

(¹) EGT L 373, 31.12.1991, s. 1; svensk specialutgåva, område 7, volym 4, s. 49.

(²) EGT L 175, 13.07.1996, s. 7.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Cour d'appel du Grand-duché de Luxembourg, sjunde avdelningen av den 18 juni 2003 i målet mellan 1) Administration de l'enregistrement et des domaines 2) Luxemburgska staten, å ena sidan, och Vermietungsgesellschaft Objekt Kirchberg SARL, å andra sidan

(Mål C-269/03)

(2003/C 200/29)

Cour d'appel du Grand-duché de Luxembourg, sjunde avdelningen begär genom beslut av den 18 juni 2003, vilket inkom till domstolens kansli den 20 juni 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan 1) Administration de l'enregistrement et des domaines 2) Luxemburgska staten, å ena sidan, och Vermietungsgesellschaft Objekt Kirchberg SARL, å andra sidan beträffande följande frågor:

Tillåter artikel 13 C första stycket a i rådets sjätte direktiv (77/388/EEG⁽¹⁾) av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt att en medlemsstat, som har utnyttjat möjligheten att medge skattskyldiga en rätt till valfrihet i fråga om beskattning vid utarrendering och uthyrning av fast egendom, gör rätten att dra av hela den ingående mervärdesskatten beroende av att den skattskyldige har erhållit ett icke retroaktivt godkännande i förväg från skattemyndigheten?

⁽¹⁾ EGT L 145, 13.06.1977, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28.

Talan mot Republiken Italien väckt den 23 juni 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-270/03)

(2003/C 200/30)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 23 juni 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Italien. Sökanden företräds av Luca Visaggio och Roberto Amorosi, båda i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 12 i direktiv 75/442/EEG⁽¹⁾ om avfall, i dess lydelse enligt direktiv 91/156/EEG⁽²⁾, genom att möjliggöra för företagen, med stöd av artikel 30 fjärde stycket i lagstiftningsdekretet av den 5 februari 1997, nr 22, i dess lydelse enligt lag av den 9 december 1998, nr 426, att ansvara för insamling och transport av eget ofarligt avfall inom det normala och reguljära verksamhetsområdet utan skyldighet att vara inskrivna i det nationella registret över företag som utövar tjänster för bortskaflande av avfall, och att transportera eget farligt avfall som understiger 30 kilo och 30 liter per dag, utan skyldighet att vara inskrivna i nämnda register.
- förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Vad beträffar ofarligt avfall undantas, i artikel 30 fjärde stycket i lagstiftningsdekretet, uttryckligen de företagare som själva insamlar och transporterar ofarligt avfall inom ramen för den egna yrkesverksamheten från skyldigheten att vara inskriven i

det nationella registret över företag som utövar tjänster för bortskaflande av avfall.

Vad beträffar farligt avfall, vars transport tillverkarna själva ansvarar för, föreskrivs i samma bestämmelse i det italienska dekretet ytterligare ett undantag från skyldigheten att vara inskriven i nämnda register för de företag som transporterar upp till 30 liter eller 30 kilo avfall per dag.

Sammanfattningsvis, är nämnda skyldighet begränsad till fall av insamling och transport av farligt avfall, utom där avfallet har insamlats och transporterats av samma tillverkare och understiger en viss gräns per dag, samt till fall där ofarligt avfall insamlas och transporteras för tredje mans räkning.

Det står klart att detta står i strid med direktivet. I den mening som avses i detta direktiv skall alla företag utan åtskillnad som yrkesmässigt utövar tjänster för insamling och transport av alla typer av avfall, med andra ord såväl farligt som ofarligt avfall, vara inskrivna hos behöriga myndigheter, om de inte innehar tillstånd.

⁽¹⁾ EGT L 194, 25.7.1975, s. 39.

⁽²⁾ EGT L 78, 26.3.1991, s. 32.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 21 juni 2003 av Irland

(Mål C-271/03)

(2003/C 200/31)

Irland har den 21 juni 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av D.J. O'Hagan, i egenskap av ombud, biträdd av P. Gallagher, SC, P. McGarry, barrister, och J. Buttimore, Office of the Attorney General, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- a) fastställa att talan kan tas upp till sakprövning,
- b) ogiltigförklara kommissionens beslut K(2003)1084 om att minska det stöd från Europeiska regionala utvecklingsfonden till det allmänna programmet för den privata sektorn turism och utveckling inom ramen för handlingsprogrammet för turismen på Irland 1989—1993, delprogram 2, som beviljats genom kommissionens beslut K89(2258/7) av den 21 december 1989,
- c) förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden har gjort gällande att kommissionens beslut K(2003)1084 skall ogiltigförklaras av följande skäl:

I) Uppenbart felaktig handläggning eller rättslig bedömning av kommissionen

- a) De irländska myndigheterna godtar inte giltigheten av den extrapoleringsberäkning som med avsikt utförts av kommissionen, och hävdar att en sådan extrapolering inte är en godtagbar metod för att fastställa det belopp som skall återbetalas när fråga är om ett sådant brett baserat stödprogram som handlingsprogrammet för turismen under åren 1989–1993. Det görs vidare gällande att kommissionen inte har angett den rättsliga grunden för den extrapoleringsberäkning som den har valt att genomföra.
- b) Kommissionens tillämpning av sin egen definition av betydelsen av orden i artikel 23 i förordning 4253/88⁽¹⁾ på ett sätt som gör det möjligt för den att utöka sina egna befogenheter innebär att de uttryckliga reglerna i nämnda bestämmelse åsidosätts och utgör en uppenbart felaktig bedömning från kommissionens sida inom ramen för utövandet av dess skönmässiga befogenheter enligt artikel 24 i nämnda förordning.
- c) Det är uppenbart fel av kommissionen att försöka motivera en bestraffning riktad mot Irland med datablad som publicerats i april 1997, flera år efter det att programmet slutfördes, med hänvisning till att dessa datablad utgör en kodifiering av tidigare fastställd praxis, när denna allmänna praxis inte har fastställts vare sig av kommissionen eller revisionsrätten inom ramen för deras tillsyn av programmen.
- d) Det hävdas vidare att kommissionen uppenbart begått ett fel när den drog slutsatsen att det rapportsystem som de irländska myndigheterna utvecklat med nödvändighet medförde fel och risker.

II) Åsidosättande av en grundläggande rättsregel rörande genomförandet av fördraget

Kommissionen har, när den utövat sina skönmässiga befogenheter enligt förordning 4253/88, gjort fel eller har missbedömt rättsreglerna när den underlät att beakta de omständigheter som anges i ansökan. Kommissionens handläggning strider bland annat mot bestämmelserna i artikel 23 och 24 i förordning 4253/88.

III) Underlåtenhet att iaktta principerna om förbud mot retroaktiv lagstiftning, rättssäkerhet och skydd för berättigade förväntningar

Den retroaktiva tillämpningen av föreskrifter för ekonomistyrning, särskilt vad gäller de kriterier för rätt till stöd som inte

utarbetades förrän flera år efter det att de ifrågavarande projekten slutfördes, vilket skedde under förhållanden där de förfaranden som användes alltid utgjordes av den vid den aktuella tidpunkten bästa praxis som godkänts av kommissionen, innebär att kommissionen tillämpat gemenskapsregler retroaktivt.

IV) Åsidosättande av proportionalitetsprincipen och/eller principer om hur straff skall utdömas

Kommissionen har utan tvekan haft tillgång till alternativ till det beslut som fattats i detta fall. Kommissionens agerande står inte i proportion till det eftersträlvade målet, med hänsyn till att de ifrågavarande projekten fortfarande var effektiva och till det stödmottagande projektets natur. Ett sådant agerande innebär i praktiken att ett straff utdömts under omständigheter där några bevis för att något företag eller någon myndighet har begått ett fel inte föreligger.

⁽¹⁾ — Rådets förordning (EEG) nr 4253/88 av den 19 december 1988 om tillämpningsföreskrifter för förordning (EEG) nr 2052/88 om samordningen av de olika strukturfondernas verksamheter dels inbördes, dels med Europeiska investeringsbankens och andra befintliga finansieringsorgans verksamheter
EGT L 374, 31.12.1988, s. 1–14.

Talan mot Irland väckt den 24 juni 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-274/03)

(2003/C 200/32)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 24 juni 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Irland. Sökanden företräds av Georges Zavvos i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- 1) fastställa att Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/26/EG av den 16 maj 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar om ansvarsförsäkring för motorfordon samt om ändring av rådets direktiv 73/239/EEG och 88/357/EEG (fjärde direktivet om motorfordonsförsäkring), offentliggjort i EGT L 181, 20/07/2000, s. 65–74, genom att inte anta de lagar och andra författningar som krävs för att följa detta direktiv, eller i vart fall genom att inte informera kommissionen om dessa åtgärder,

2) förplikta Irland att ersätta rättegångskostnaderna.

mottagaren som behöver skydd i situationer när artikel 15 skall tillämpas.

Grunder och huvudargument

Fristen för införlivande löpte ut den 20 juli 2002.

— Förstainstansrätten borde inte ha angett att kvalificeringen av stödmottagaren som endast en informationskälla vid förandet enligt artikel 88.2 EG låg till grund för dess slutsats.

— Förstainstansrätten underlät felaktigt att beakta ordalydelsen i artiklarna 14 och 15 i vilka det anges att artikel 15 avser stödmottagarens ersättningsansvar.

— Förstainstansrätten underlät felaktigt att medge att dess tolkning av artikel 15 innebar att syftet med den artikeln, nämligen att ge rättssäkerhet för stödmottagarna, motverkades.

Överklagande, ingivet den 25 juni 2003 av Scott SA, av den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, femte avdelningen i utökad sammansättning, har meddelat den 10 april 2003 i mål T-366/00: Scott SA, med stöd av Republiken Frankrike mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-276/03 P)

(2003/C 200/33)

Scott SA, Saint-Cloud (Frankrike), har den 25 juni 2003 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat den dom som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, femte avdelningen i utökad sammansättning, har meddelat den 10 april 2003 i mål T-366/00: Scott SA, med stöd av Republiken Frankrike mot Europeiska gemenskapernas kommission⁽¹⁾. Klaganden företräds av Sir Jeremy Lever KCMG, QC, och G. Peretz, barristers, samt A. Nourry och R. Griffith, solicitors, med delgivningsadress i Luxemburg.

Förstainstansrätten har med orätt fastställt att den omständighet att kommissionen inte är skyldig att underrätta stödmottagarna om åtgärder som avbryter preskriptionstiden är relevant för frågan huruvida en preskriptionsavbrytande åtgärd som stödmottagaren inte har underrättats om kan avbryta preskriptionstiden.

Förstainstansrätten har med orätt fastställt att det i artikel 15 bestäms en enhetlig preskriptionstid som skall tillämpas på samma sätt i förhållande till den berörda medlemsstaten som till tredje män. I andra hand har förstainstansrätten med orätt fastställt att en sådan princip innebar att den av Scott åberopade bestämmelsen om preskription var utesluten.

Klaganden yrkar att domstolen skall

- upphäva första punkten i domslutet i vilken Scotts talan om ogiltigförklaring av artikel 2 i beslutet⁽²⁾ i den del som avser kommissionens åsidosättande av artikel 15 i förordningen ogillas,
- ogiltigförklara den del av artikel 2 i beslutet som avser stöd, vilket beviljades i form av det förmånliga tomtpris som avses i artikel 1 i beslutet, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna i denna instans, inklusive Scotts kostnader i första instans.

Förstainstansrätten har med orätt ansett att det var relevant för tillämpningen av artikel 15 att Scott inte kunde ha berättigade förväntningar på att stödet ursprungligen var rättsenligt. Syftet med artikel 15 är att ge rättssäkerhet om det kan antas att det utgivna stödet inte var rättsenligt.

Förstainstansrätten har med orätt inte beaktat ordalydelsen i artikel 15 samt har underlåtit att bedöma ett viktigt argument som Scott anför och som sammanfattades av förstainstansrätten i punkt 42 i domen.

Grunder och huvudargument

Klaganden anser att förstainstansrättens dom skall upphävas av följande skäl:

Förstainstansrätten har med orätt ansett det vara relevant att det inte fanns någon bestämmelse om preskription som var tillämplig vid utgången av den period på tio år efter det att stödet utbetalats till Scott.

Förstainstansrätten tillämpade med orätt de nyligen antagna bestämmelserna i artikel 15 i förordning nr 659/99⁽³⁾ som om de omfattades av den äldre rättspraxisen avseende förvaltning av administrativa procedurer.

- Förstainstansrätten borde ha fastställt att ett gemenskapsrättsligt system för statligt stöd har införts genom förordningen vilket i väsentliga och relevanta avseenden är nytt.
- Förstainstansrätten underlät att lägga vikt vid eller tillräckligt beakta den omständighet att det särskilt är stöd-

⁽¹⁾ EGT C 61, 24.02.2001, s. 16.

⁽²⁾ kommissionens beslut 2002/14/EG av den 12 juli 2000 om de stödåtgärder som Frankrike genomfört till förmån för Scott Paper SA/Kimberly-Clark (Text av betydelse för EES) (delgivet med nr K(2000) 2183) (EGT L 12, 15.1.2002, s. 1).

⁽³⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, 27.3.1999, s. 1).

Talan mot Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland väckt den 25 juni 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-277/03)

(2003/C 200/34)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 25 juni 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland. Sökanden företräds av Xavier Lewis och Minas Konstantinidis, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- 1) fastställa att Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/53/EG av den 18 september 2000 om uttjänta fordon (EGT L 269, 21.10.2000, s. 34), och särskilt dess artikel 10.1, samt enligt Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv,
- 2) förplikta Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Fristen för att införliva direktivet löpte ut den 21 april 2002.

Talan mot Implants (International) Ltd väckt den 26 juni 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-279/03)

(2003/C 200/35)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 26 juni 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Implants (International) Ltd. Sökanden företräds av R. Lyal och C. Giolito, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- förplikta sökanden att utge 294 958,51 euro (tvåhundranittiofyratusen niohundrafemtioåtta euro och femtio cent) till sökanden, varav 284 000 euro avseende kapitalbeloppet och 10 958,51 euro i dröjsmålsränta,

- förplikta svaranden att erlägga 52,91 euro (femtio två euro och nittio cent) per dag i ränta från den 1 maj 2003 tills dess full betalning erlagts,

- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Svaranden var enligt artikel 3.1 a i de allmänna villkoren (bilaga II i avtalet) skyldig att utdela det ursprungliga förskottet till avtalsparterna och/eller RTD-utövarna inom trettio dagar från det att medlen erhöles. Svaranden underlät att göra detta och drog sig ur projektet. Enligt avtalet skulle samtliga betalningar anses som förskott tills det sista projektet som kunde genomföras var godkänt. Svaranden är därför skyldig att återbetala förskottet till kommissionen och skall styrka sina kostnader.

Svaranden hade fram till den 31 augusti 2002 för att begära ersättning för sina kostnader och inkomma med nödvändiga tekniska rapporter till stöd för en sådan begäran. Svaranden underlät att göra detta och har därför försuttit sin rätt att begäran ersättning för några som helst kostnader som uppkommit i samband med projektet och har därför inte rätt att yrka avdrag härför från förskottet.

Talan mot Konungariket Belgien väckt den 3 juli 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-287/03)

(2003/C 200/36)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 3 juli 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Belgien. Sökanden företräds av M. Patakia och N.B. Rasmussen i egenskap av ombud, delgivningsadress: Luxemburg.

Europeiska gemenskapernas kommission yrkar att domstolen skall

1. Fastställa att Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 49 i EG-fördraget genom att, som en förutsättning för att en bonuskampanj genomförs som en gränsöverskridande tjänst mellan företag, på ett diskriminerande och oproportionerligt sätt tillämpa villkoren "likhet" och "samme säljare" avseende varor och tjänster som konsumenterna anskaffar respektive varor och tjänster som tillhandahålls kostnadsfritt eller till nedsatt pris i samband med en sådan kampanj,

2. förplikta Konungariket Belgien att ersätta rättegångskostnaderna.

att skydda konsumenten och av lojalt handelsbruk kan därför inte återopas.

Grunder och huvudargument

Tillämpningen av villkoren "likhet" och att det skall röra sig om samme försäljare som anges i den belgiska lagen om handelsbruk, konsumentupplysning och konsumentskydd har en godtycklig och även diskriminerande inverkan på genomförandet av en bonuskampanj som en gränsöverskridande tjänst mellan företag, eftersom företag som är etablerade i Belgien och som har ett eget distributionsnät med försäljningsställen i stor utsträckning kringgår dessa villkor. I vart fall är dessa villkor dessutom oproportionerliga. Nödvändigheten av

Avskrivning av mål C-193/02 ⁽¹⁾

(2003/C 200/37)

Genom beslut av den 4 mars 2003 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-193/02, Konungariket Nederländerna mot Europeiska gemenskapernas kommission.

⁽¹⁾ EGT C 191, 10.8.2002.

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT

av den 26 februari 2003

i mål T-7/02: ZAPF Creation AG mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke – Invändning – Förlikning – Anledning saknas att döma i saken)

(2003/C 200/38)

(Rättegångsspråk: engelska)

I mål T-7/02, ZAPF Creation AG, Rödentel/Coburg (Tyskland), företrätt av advokaten A. Kockläuner, mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: J.F. Crespo Carrillo), den andra parten i förfarandet vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) är: JESMAR, S.A., Alicante (Spanien) angående en talan om ogiltigförklaring av det beslut som har fattats av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 17 oktober 2001 (ärende R 1123/2000-1), vilket delgavs sökanden den 29 oktober 2001, i ett invändningsförfarande mellan ZAPF Creation AG och JESMAR S.A., har förstainstansrätten (fjärde avdelningen), sammansatt av ordföranden V. Tiili samt domarna P. Mengozzi och M. Vilaras, justitiesekreterare: H. Jung, den 26 februari 2003 meddelat följande beslut:

- 1) *Anledning saknas att döma i målet.*
- 2) *Sökanden skall ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EGT C 109, 4.5.2002.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT

av den 26 februari 2003

i mål T-8/02: ZAPF Creation AG mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) ⁽¹⁾

(Gemenskapsvarumärke – Invändning – Förlikning – Anledning saknas att döma i saken)

(2003/C 200/39)

(Rättegångsspråk: engelska)

I mål T-8/02, ZAPF Creation AG, Rödentel/Coburg (Tyskland), företrätt av advokaten A. Kockläuner, mot Byrån för harmoni-

sering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: J.F. Crespo Carrillo), den andra parten i förfarandet vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) är: JESMAR, S.A., Alicante (Spanien) angående en talan om ogiltigförklaring av det beslut som har fattats av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) den 29 oktober 2001 (ärende R 418/2001-1), vilket delgavs sökanden den 5 november 2001, i ett invändningsförfarande mellan ZAPF Creation AG och JESMAR S.A., har förstainstansrätten (fjärde avdelningen), sammansatt av ordföranden V. Tiili samt domarna P. Mengozzi och M. Vilaras, justitiesekreterare: H. Jung, den 26 februari 2003 meddelat följande beslut:

- 1) *Anledning saknas att döma i målet.*
- 2) *Sökanden skall ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EGT C 109, 4.5.2002.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT

av den 30 april 2003

i mål T-155/02: VVG International Handelsgesellschaft mbH m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission ⁽¹⁾

(Förordning (EG) nr 3285/94 – Förordning (EG) nr 560/2002 – Provisoriska skyddsåtgärder – Talan om ogiltigförklaring – Avvisning)

(2003/C 200/40)

(Rättegångsspråk: tyska)

I mål T-155/02, VVG International Handelsgesellschaft mbH, Salzburg (Österrike), VVG (International) Ltd, Gibraltar (Förenade kungariket), Metallsivas Metallwarenhandelsgesellschaft mbH, Wien (Österrike), samtliga företrädare av advokaten

W. Schuler mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. zur Hausen och B. Eggers), angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens förordning (EG) nr 560/2002 av den 27 mars 2002 om införande av provisoriska skyddsåtgärder mot import av vissa stålprodukter (EGT L 85, s. 1), har förstainstansrätten (första avdelningen), sammansatt av ordföranden B. Vesterdorf samt domarna R.M. Moura Ramos och H. Legal, justitiesekreterare: H. Jung, den 30 april 2003 meddelat följande beslut:

- 1) *Talan avvisas.*
- 2) *Sökandena skall bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som åsamkats kommissionen, inklusive kostnaderna i samband med det interimistiska förfarandet.*

(¹) EGT C 191, 10.8.2002.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT

av den 9 april 2003

i mål T-280/02: Johannes Jacobus Pikaart m.fl. mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(Talan om ogiltigförklaring – Rättsakter mot vilka talan kan väckas – Avvisning)

(2003/C 200/41)

(Rättegångsspråk: nederländska)

Förstainstansrätten, tredje avdelningen (ordföranden K. Lenaerts samt domarna J. Azizi och M. Jaeger; justitiesekreterare: H. Jung), har den 9 april 2003 meddelat beslut i mål T-280/02: Johannes Jacobus Pikaart, Papendrecht (Nederländerna), Johanna Cornelia Pikaart-Leeuwestein, Papendrecht, Scheepvaartonderneming Factotum vof, Papendrecht (ombud: advokaterna M.J. van Dam och D. Ouwerling) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: W. Wils) angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut som påstås komma till uttryck i den skrivelse som en avdelning vid kommissionen tillställde sökandena den 16 juli 2002 (D (2002) 11 796). Förstainstansrättens beslut lyder enligt följande:

- 1) *Talan avvisas.*
- 2) *Sökandena skall bära sina rättegångskostnader och ersätta kommissionens rättegångskostnad.*

(¹) EGT C 289, 23.11.02.

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT

av den 6 maj 2003

i mål T-321/02: Paul Vannieuwenhuyze-Morin mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd (¹)

(Talan om ogiltigförklaring – Direktiv 2000/58/EG – Fysiska eller juridiska personer – Talerätt — Avvisning)

(2003/C 200/42)

(Rättegångsspråk: franska)

I mål T-321/02, Paul Vannieuwenhuyze-Morin, Grigny (Frankrike), företrädd av advokaten G. Dupaigne, mot Europaparlamentet (ombud: H. Duintjer Tebbens och A. Caiola) och Europeiska unionens råd (ombud: M.-C. Giorgi Fort), angående en talan om delvis ogiltigförklaring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/58/EG av den 12 juli 2002 om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation (direktiv om integritet och elektronisk kommunikation) (EGT L 201, s. 37), har förstainstansrätten (fjärde avdelningen), sammansatt av ordföranden V. Tiili samt domarna P. Mengozzi och M. Vilaras, justitiesekreterare: H. Jung, den 6 maj 2003 meddelat följande beslut:

- 1) *Talan avvisas.*
- 2) *Konungariket Spaniens och kommissionens begäran om att få intervenera i målet prövas inte.*
- 3) *Sökanden skall bära sin rättegångskostnad och ersätta parlamentets och rådets rättegångskostnader.*

(¹) EGT C 7, 11.1.2003.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 12 maj 2003 av AFCon Management Consultants, Patrick Mc Mullin och Seamus O'Grady

(Mål T-160/03)

(2003/C 200/43)

(Rättegångsspråk: engelska)

AFCon Management Consultants, Bray (Irland), Patrick Mc Mullin, Bray (Irland), och Seamus O'Grady, Bray (Irland), har den 12 maj 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökandena företräds av advokaten B. O'Conner och juristen I. Carreño, båda i egenskap av ombud.

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- förplikta kommissionen att till sökandena utge skadestånd för den skada som de orsakats till följd av att kommissionen inte genomförde anbudsförfarandet för Tacis-projektet FDRUS 9902 på ett korrekt sätt, jämte kompensationsränta som skall beräknas som en del av skadan och löpa från den dag då skadan uppkom,
- förplikta kommissionen att utge dröjsmålsränta med en lämplig räntesats på sökandenas skadeståndsanspråk, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökandena tillhörde de tio utvalda företag som anmodades att inkomma med anbud till Tacis-projektet FDRUS 9902. Till följd av en intressekonflikt mellan en annan konkurrent och en ledamot av utvärderingskommittén, underkändes den första utvärderingen som utföll till fördel för konkurrenten. En andra utvärdering genomfördes, vilken medförde att denna konkurrent tilldelades kontraktet för att genomföra Tacis-projektet.

Sökandena gör gällande att kommissionen agerade på ett rättsstridigt sätt under anbudsförfarandet FDRUS 9902. Sökandena hävdar att de med orätt inte tilldelades kontraktet och att de har lidit en avsevärd ekonomisk förlust och skada, däribland förluster under anbudsförfarandet, vinstbortfall, och att företagen har förlorat sin profil och att deras anseende har skadats.

Sökandena hävdar att kommissionen, efter att ha underkänt den första utvärderingen av anbuderna, borde ha undantagit det andra konsortiets anbud från den andra utvärderingen eller på annat sätt vidtagit sanktionsåtgärder.

Sökandena anser att det var felaktigt av kommissionen att tilldela detta konsortium kontraktet efter att den andra utvärderingen genomförts, eftersom konsortiet inte iakttog kommissionens regler och föreskrifter rörande anbud för tekniskt stöd.

Sökandena gör även gällande att kommissionen, i strid med punkt 3 i bilaga III till förordning nr 1279/1996, tillät att den andra utvärderingskommittén beaktade tidigare erfarenhet av Tacis-projekt, och att den misskrediterade sökandenas tidigare framgångsrika arbete.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 22 maj 2003 av Andreas Strohm

(Mål T-177/03)

(2003/C 200/44)

(Rättegångsspråk: tyska)

Andreas Strohm, Bryssel, har den 22 maj 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Christl Illig.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- förplikta svaranden att med retroaktiv verkan från den 1.1.2002 befordra sökanden till lönegrad A/4,
- i andra hand fastställa att underlåtenheten att tilldela ytterligare sju bonuspoäng vid fastställandet av sökandens tjänstgöringsår var rättsstridig och att detta fel har inverkat på utfallet av urvalet vid den jämförande bedömningen av kvalifikationer, varför sökanden i tjänste-, löne- och pensionsrättsligt hänseende skall anses ha befordrats till lönegrad A/4 från den 1.1.2002.
- Förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till grund för sin talan åberopar sökanden att svarandens riktlinjer för befordringar inte har tillämpats på ett riktigt sätt och att principerna om likabehandling och lika möjligheter samt legalitetsprincipen har åsidosatts.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 28 maj 2003 av Isabella Scippacercola

(Mål T-187/03)

(2003/C 200/45)

(Rättegångsspråk: engelska)

Isabella Scippacercola, Bryssel (Belgien) har den 28 maj 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna K. Adamantopoulos och D. Papakrivopoulos med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut i form av ett brev daterat den 19 mars 2003 som delgavs sökanden per fax av den 31 mars 2003 att vägra sökanden tillgång till en kostnads-/lönsamhetsanalys för uppförandet av Spata flygplatsen.
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden har av kommissionen bland annat begärt en kopia av kostnads-/lönsamhetsanalysen för uppförandet av flygplatsen Spata. Enligt sökanden borde denna handling ha bilagts Greklands ansökan om stöd ur sammanhållningsfonden. Kommissionen avlog begäran om tillgång till handlingar. Med avslaget översände emellertid kommissionen delar av ansökan om stöd ur sammanhållningsfonden, vilken innehöll en kort sammanfattning av huvudfrågorna i kostnads-/lönsamhetsanalysen. Även sökandens bekräftande begäran avlogs.

Till stöd för sin talan anför sökanden i första hand att kommissionen har gjort en uppenbart oriktig rättstillämpning och en uppenbart oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna. Sökanden anser att kommissionen felaktigt ansåg att den begärda handlingen kom från en medlemsstat. Enligt sökanden var det inte Grekland som ursprungligen upprättade handlingen utan vidarebefordrade endast den som en del av ansökan om stöd ur sammanhållningsfonden.

Sökanden hävdar att kommissionen därför felaktigt grundade sig på och misstolkade artikel 4.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar⁽¹⁾ och artikel 5.4 i beslut 2001/937⁽²⁾. Enligt sökanden borde handlingen ha ansetts som en handling från tredje man och artikel 4.4 i förordning nr 1049/2001 borde ha tillämpats.

Sökanden hävdar i detta avseende även att kommissionen åsidosatt artikel 1 a i förordning nr 1049/2001 och principen om största möjliga tillgång till kommissionens handlingar.

För det andra åberopar sökanden åsidosättande av artikel 4.5 i förordning nr 1049/2001 och av artikel 5.4 i beslut 2001/937 i den mån kommissionen underlåtit att göra en bedömning av Greklands motivering och härigenom de facto gav den berörda medlemsstaten en veto rätt.

Sökanden åberopar vidare åsidosättande av motiveringsskyldigheten och slutligen åsidosättande av artikel 4.6 i förordning nr 1049/2001 i den mån kommissionen efter vad som uppgivits har underlåtit att pröva huruvida delvis tillgång borde getts till dokumenten.

-
- ⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar (EGT L 145, s. 43).
- ⁽²⁾ Kommissionens beslut 2001/937/EG, EKSG, Euratom av den 5 december 2001 om ändring av dess arbetsordning [delgivet med nr K(2001) 3714] (EGT L 345, s. 94)
-

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 4 juni 2003 av Gustav Thommes

(Mål T-195/03)

(2003/C 200/46)

(Rättegångsspråk: tyska)

Gustav Thommes, Wezembeek-Oppem, Bryssel (Belgien), har den 4 juni 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Thewes, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 17 juli 2002, den 1 augusti 2002 och den 3 mars 2003,
- ogiltigförklara kravet på återbetalning av den andra delen av bosättningsbidraget för hans familjs flytt,
- bevilja sökanden bosättningsbidrag för hans förflyttning till Bryssel,
- ålägga kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden är tjänsteman vid kommissionen. Han arbetade från år 1992 till år 2000 i Bryssel. År 2000 förflyttades han till Luxemburg och återförflyttades därefter den 1 september 2001 till Bryssel, där han flyttade in i det hus där han tidigare hade bott.

Sökanden gör gällande att artikel 5.1 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna har åsidosatts. Han anser att han och hans familj faktiskt flyttade sin bostadsort till hans anställningsort i Luxemburg. Hans återförflyttning till Bryssel kan således inte anses som ett återvändande till familjens bostadsort.

Sökanden gör gällande att enligt artikel 85 i tjänsteföreskrifterna skall ett belopp endast återbetalas om den person som mottagit beloppet varit medveten om den felaktiga utbetalningen eller om felet varit så uppenbart att han borde ha varit medveten om den felaktiga utbetalningen. Enligt sökanden hade han skäl att utgå från att betalningen var riktig, eftersom bosättningsbidraget hade utbetalats av kommissionen, som hade kännedom om de faktiska omständigheterna.

Slutligen åberopar sökanden principen om likabehandling av tjänstemän. Bosättningsbidrag skall utbetalas till en tjänsteman som inte är berättigad till hushållstillägg men inte till en tjänsteman som är berättigad till hushållstillägg vars familj inte ännu har bosatt sig på tjänstemannens anställningsort.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 6 juni 2003 av Annelies Keyman

(Mål T-200/03)

(2003/C 200/47)

(Rättegångsspråk: franska)

Annelies Keyman, Overijse (Belgien) har den 6 juni 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Carlos Mourato, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut av den 10 mars 2003 att uppsäga sökanden,
- förplikta tillsättningsmyndigheten att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden kritiserar tillsättningsmyndighetens beslut att uppsäga denna på grund av bristande arbetsinsats.

Till stöd för sina yrkanden anför sökanden att artikel 51 i tjänsteföreskrifterna har åsidosatts, eftersom det i förevarande fall inte har konstaterats att sökandens arbetsinsats i tjänstutövningen varit bristande. Sökanden anför dessutom att administrationens omsorgsplikt har åsidosatts, att det har skett maktmissbruk, att rätten till ett kontradiktoriskt förfarande har åsidosatts under den administrativa utredningen samt att principerna om motiveringsskyldighet, proportionalitet och god förvaltningssed har åsidosatts.

Till sist gör sökanden gällande att principen om likabehandling har åsidosatts, eftersom liknande fall behandlats på ett annat sätt.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 10 juni 2003 av Lars Bo Rasmussen

(Mål T-203/03)

(2003/C 200/48)

(Rättegångsspråk: franska)

Lars Bo Rasmussen, Hellerup (Danmark) har den 10 juni 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Gilles Bounéou med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut nr 34988 av den 1 juli 2000,
- ogiltigförklara avslagsbeslutet av den 21 januari 2003,
- förplikta svaranden att återbetala i enlighet med artikel 85 i tjänsteföreskrifterna felaktigt utgivna belopp jämte dröjsmålsränta,
- förplikta svaranden att till sökanden utge skadestånd med 10 000 euro eller varje annat och även högre belopp som skall bestämmas i överensstämmelse med rätt och billighet (ex aequo et bono) av gemenskapsdomstolen som ersättning för den ideella skada sökanden lidit,
- förplikta svaranden att ersätta kostnader, utgifter och honorar.

Grunder och huvudargument

Sökanden har varit tjänsteman hos kommissionen. Genom det ifrågasatta beslutet utfärdade kommissionen en anmärkning mot sökanden till följd av att denne påstått ha lämnat oriktiga uppgifter i samband med tjänsteresor och ledighet.

Sökanden har i första hand åberopat åsidosättande av kommissionens förordning nr 1 och artikel 13 i EG-fördraget. Sökanden har angivit att svaranden har fortsatt att använda sig av franska i sina skrivelser till sökanden, trots att denne begärt att detta skulle ske på danska eller engelska. Detta utgör enligt sökanden språklig diskriminering.

Sökanden har i andra hand åberopat att den medicinska sekreessen åsidosatts, eftersom svaranden har tillfrågat sökandens läkarmottagning för att utröna om denne var i stånd att närvara vid förhandlingen. Detta utlåtande kan enligt sökanden endast grundas på anamnes och journal och utgör därför ett åsidosättande av tystnadsplikten.

Sökanden har i tredje hand åberopat oegentligheter under förfarandet, eftersom anmärkningarna inte formulerades tydligt i den handling varmed det disciplinära förfarandet inleddes. Sökanden har även åberopat att rättsregler åsidosatts, i synnerhet artikel 71 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 10 juni 2003 av Haladjian Frères

(mål T-204/03)

(2003/C 200/49)

(Rättegångsspråk: franska)

Haladjian Frères, Sorgues, Frankrike, har den 10 juni 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Nicole Coutrelis, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 1 april om avslag på klagomålet riktat mot Caterpillar,
- såvitt nödvändigt, vidta nödvändiga åtgärder för att förplikta kommissionen att förebringa alla de handlingar som krävs för att lösa tvisten,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden har till kommissionen framfört ett klagomål som är riktat mot bolaget Caterpillar, och har anfört att det system för

försäljning av reservdelar till byggsplatsmaskiner utanför Förenta staterna som sagda bolag infört står i strid med artiklarna 81 EG och 82 EG. Kommissionen avslag i sitt omtvistade beslut klagomålet. Till stöd för sina yrkanden anför sökanden att kommissionen har gjort en uppenbart oriktig bedömning av omständigheterna, samt har tolkat och tillämpat gällande bestämmelser på ett felaktigt sätt genom att finna att tillämpningen av systemet för försäljning av reservdelar utanför Förenta staterna på sökanden inte utgör ett avtal i den mening som avses i artikel 81 EG, samt, genom att inte tillämpa artikel 82 EG, trots att Caterpillar har en dominerande ställning på den relevanta marknaden. Sökanden anför även att åsidosättande skett av förfarandebestämmelserna och av klagandens rättigheter i samband med den överdrivet långa tidslängden på utredningen av sökandens klagomål. Dessutom lider det omtvistade beslutet av bristande motivering och kommissionen har visat brist på vederbörlig omsorg och opartiskhet vid bedömningen av klagomålet. Slutligen har artikel 6 i förordning nr 2842/1998/EG⁽¹⁾ åsidosatts genom att nya uppgifter framförs för första gången i det omtvistade beslutet utan att sökanden haft möjlighet att bemöta dem.

⁽¹⁾ EGT nr L 354, 30.12.1998, s. 18-21.

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 13 juni 2003 av Faber Chimica S.r.l.

(Mål T-211/03)

(2003/C 200/50)

(Rättegångsspråk: italienska)

Faber Chimica s.r.l. har den 13 juni 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av advokaterna Paulo Tartuferi och Michele Andreano. Även Industrias Químicas Naber S.A. var part i förfarandet vid överklagandena.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det ifrågasatta beslutet,
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna, tillsammans med Industrias Químicas Naber S.A. om detta bolag intervenerar i målet, jämte kostnaderna för förfarandet i Harmoniseringsbyrån.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: Sökanden

Sökt gemenskapsvarumärke: Figurmärket FABER, registreringsansökan nr 676 353, för varor som ingår i klasserna 1, 2 och 3 (kemiska produkter och självhäftande material för industribruk)

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Industrias Químicas NABER S.A.

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet: Det spanska varumärket NABER (reg. Nr 801 202, 2 072 120, 2 072 121 och 2 072 122) för varor i klasserna 1, 2 och 3

Invändningsenhetens beslut: Invändningen ogillas

Överklagandenämndens beslut: Överklagandet bifalles

Grunder: Felaktig tillämpning av artikel 8.1 b förordning (EG) nr 40/94 (förväxlingsrisk)

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 18 juni 2003 av MyTravel Group

(Mål T-212/03)

(2003/C 200/51)

(Rättegångsspråk: engelska)

MyTravel Group plc, Manchester, Förenade kungariket har den 18 juni 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av D. Pannick, QC, A. Lewis, Barrister, M Nicholson och S. Cardell, solicitors.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- förplikta kommissionen att i enlighet med artikel 288 andra stycket i EG-fördraget utge skadestånd till sökanden med beloppet [konfidentiellt] eller med det belopp som domstolen finner skäligt,
- fastställa ränta på skadeståndet från dagen för domen att skadestånd i målet skall utges till åtta procent årlig ränta eller till den ränta som domstolen finner skälig,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden, tidigare Airtours plc har begärt skadestånd från kommissionen för den skada som orsakats genom kommissionens beslut i ärende nr IV/M.1524 – Airtours/First Choice ⁽¹⁾ varigenom företagskoncentrationen mellan sökanden och First Choice förklarades oförenlig med den gemensamma marknaden.

Sökanden har anfört att kommissionens sätt att genomföra granskningen av Airtours föreslagna förvärv av First Choice strider mot rättsregler som har till syfte att ge enskilda rättigheter. Sökanden har preciserat att kommissionen åsidosatt artikel 2 i rådets förordning nr 4064/89 om kontroll av företagskoncentrationer ⁽²⁾ och de allmänna principerna om god förvaltningssed och omsorgsprincipen.

Sökanden har anfört att kommissionen genom dessa överträdelser uppenbart och allvarligt har överskridit gränserna för sin befogenhet och att överträdelserna utgör tillräcklig grund för skadeståndsskyldighet enligt artikel 288 i EG-fördraget.

Sökanden har i detta avseende hänvisat till beslutet i mål T-342/99, Airtours mot kommissionen ⁽³⁾, varigenom kommissionens beslut i ärende nr IV/M.1524 – Airtours/First Choice ogiltigförklarades. Sökanden har anfört att förstainstansrätten beaktade ett lämpligt utrymme för kommissionens skönsmässiga bedömning och ändå fann att beslutet var felaktigt på grund av ett antal uppenbart oriktiga bedömningar av dominerande ställning. En sådan uppenbart felaktig bedömning som fastslagits i ett mål om ogiltigförklaring motsvarar enligt sökanden att uppenbart överskrida gränserna för befogenheten och utgör en tillräckligt allvarlig överträdelse.

Sökanden har dessutom hävdats att den omständigheten att kommissionen har ett utrymme för skönsmässig bedömning inte innebär att den inte är skyldig att iaktta principen om god förvaltningssed.

Sökanden anser sig ha lidit skada till följd av dessa överträdelser. Denna skada utgörs i första hand av de intäkter som First Choice haft och som framgår av företagets reviderade redovisning. Dessa intäkter skulle ha tillkommit sökanden om kommissionen inte hade förbjud it förvärvet. Sökanden har i andra hand hävdade att besparingar av synergikostnader som skulle ha möjliggjorts genom sammanslagningen gått förlorade. I tredje hand har sökanden lidit skada på grund av utgifterna för det ointetgjorda anbudet på First Choice, vilka förlorats till följd av kommissionens beslut.

- (¹) 2000/276/EG: Kommissionens beslut av den 22 september 1999 om att förklara en företagskoncentration oförenlig med den gemensamma marknaden och EES-avtalet (Ärende IV/M.1524 – Airtours/First Choice) (delgivet med nr K(1999) 3022) (Text av betydelse för EES) (EGT L 93, 2000, s. 1).
- (²) Rådets förordning (EEG) nr. 4064/89 av den 21 december 1989 om kontroll av företagskoncentrationer (texten återgiven i EGT L 257, 1990, s. 13; svensk specialutgåva s. 16).
- (³) Förstainstansrättens beslut av den 6 juni 2002 i mål T-342/99, Airtours mot kommissionen, REG 2002, s. II-2585.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 13 juni 2003 av Francesco Contesso

(Mål T-213/03)

(2003/C 200/52)

(Rättegångsspråk: franska)

Francesco Contesso, Paris, har den 13 juni 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis och Etienne Marchal med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara beslutet om fastställande av den slutliga betygsrapporten för perioden från den 1 juli 1999 till den 30 juni 2001,
- förplikta kommissionen att erlagga en euro i symboliskt skadestånd till sökanden för den ideella skada han lidit,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden åberopar till stöd för sin talan åsidosättande av skyldigheten för betygssättaren att först samråda med den betygssattes överordnade innan betygsrapporten upprättas, åsidosättande av skyldigheten för betygssättaren att låta dem signera varje sida och sedan underteckna den definitiva betygsrapporten, åsidosättande av motiveringsskyldigheten i den mån den andra betygssättaren inte angett skälen till att han inte beaktat de utlåtanden som tillfrågade överordnade gett.

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 13 juni 2003 av SIGLA S.A.

(Mål T-215/03)

(2003/C 200/53)

(Rättegångsspråk: spanska)

SIGLA S.A., Madrid (Spanien), har den 13 juni 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av advokaten Enrique Armijo Chávarri.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som tredje överklagandenämnden vid harmoniseringsbyrån fattade den 1 april 2003 (ärende R 1127/2000-3) för att beslutet innebär ett åsidosättande av artikel 8.5 i förordning nr 40/94,
- i andra hand ogiltigförklara det ifrågasatta beslutet för att det innebär ett åsidosättande av SIGLA:s rätt till försvar och dispositionsprincipen, vilken ligger till grund för artikel 74 i förordning nr 40/94, samt
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökande av gemenskapsvarumärke: ELLENI HOLDING BV.

Sökt gemenskapsvarumärke:

Ordmärket "VIPS", för vissa varor och tjänster som ingår i klasserna 9, 35 och 42 och senare endast för tjänster som ingår i klass 42 (tjänster rörande programmering av datorer inom hotell-, restaurang- och cafésektorn) – Ansökan nr 459.875.

Innehavare av det varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet:

Sökanden.

Varumärke eller kännetecken som åberopats som hinder för registrering i invändningsförfarandet:

Det spanska ordmärket "VIPS" för vissa varor som tillhör klass 42 (tjänster rörande anskaffning av mat och dryck som beretts för konsumtion, restauranger, självbetjäningssrättningar, kantiner, barer, kafetrior samt hotelltjänster) – Märke nr 551.436.

Invändningsenhetens beslut: Invändningen såvitt gäller de tjänster som tillhör klass 42 bifalles medan invändningen såvitt gäller de varor som tillhör klasserna 9 och 35 avslås.

Överklagandenämndens beslut: Överklagandet bifalles och det ifrågasatta beslutet ogiltigförklaras.

Grunder: Åsidosättande av artikel 8.5 i förordning (EG) nr 40/94 och i andra hand åsidosättande av artikel 8.1 b i förordningen.

mineringsprincipen. Sökanden anför att svaranden inte gjort någon jämförelse av kvalifikationerna för samtliga tjänstemän från samtliga generaldirektorat som kan komma i fråga för befordran utan endast med den "kvot" som getts sökandens generaldirektorat. Sökanden hävdar även att svaranden gynnat de tjänstemän som anses "restera" från föregående befordringsomgång och inte beaktat att svaranden, under den aktuella perioden, förflyttats från ett generaldirektorat till ett annat.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 19 juni 2003 av Fédération Nationale de la Coopération Bétail et Viande (FNCBV)

(Mål T-217/03)

(2003/C 200/55)

(Rättegångsspråk: franska)

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 10 juni 2003 av Mário Paulo Tenreiro

(Mål T-216/03)

(2003/C 200/54)

(Rättegångsspråk: franska)

Mário Paulo Tenreiro, Kraainem (Belgien) har den 10 juni 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Georges Vandersanden.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara beslutet att inte befordra sökanden för befordringsomgången år 2002, såsom detta framgår av att sökandens namn inte finns upptaget på den förteckning över tjänstemän som befordrats till lönegrad A4 och som återfinns i administrativa meddelanden av den 14 augusti 2002 (nr 69-2002),
- retroaktivt tillerkänna sökanden den befordran han borde ha tillerkänts för befordringsomgången år 2002 och återställa samtliga sökandens rättigheter vad gäller penningersättning och karriär,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden ett påstått åsidosättande av artikel 45.1 i tjänsteföreskrifterna samt av icke-diskri-

Fédération Nationale de la Coopération Bétail et Viande, Paris, har den 19 juni 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Robert Collin och Michel Ponsard, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara beslut C.38.179/F3 av den 2 april 2003 i den del det avser sökanden,
- i andra hand upphäva de böter som ålagts enligt beslutet i fråga,
- i sista hand reducera de ålagda böterna,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom det ifrågasatta beslutet ålade kommissionen sökanden och fem andra franska djuruppfödning- och slaktarorganisationer att betala böter, på grundval av påstådda överträdelser av artikel 81.1 i EG-fördraget. De påstådda överträdelserna utgjordes av ett avtal som hade till syfte att stoppa importen av nötkött till Frankrike och att fastställa ett minimipris för vissa djurkategorier.

Till stöd för sin talan anför sökanden följande grunder:

Vad beträffar de yrkanden som gäller ogiltigförklaring av det aktuella beslutet:

- överträdelse av procedurregler, närmare bestämt en överträdelse av rätten till försvar grundat på bristande motivering i meddelandet om anmärkningar, samt åsidosättande av väsentliga formföreskrifter genom bristande motivering av beslutet, enligt vilket taket på 10 procent av omsättningen inte överskridits vid fastställelse av bötesbeloppet;
- uppenbart oriktig bedömning av och uppenbart oriktig rättstillämpning beträffande det i beslutet avsedda avtalets existens, dess kvalifikation och dess effekt på konkurrensen;
- överträdelse av förordning 26/62 ⁽¹⁾ på den grunden att kommissionen borde ha beviljat undantag enligt artikel 2 i sagda förordning;
- överträdelse av artikel 15.2 i förordning 17/62 ⁽²⁾ på den grunden att kommissionen inte gav sökanden information rörande vilken omsättning som tillämpades som beräkningsgrund för fastställelse av böterna, och på den grunden att kommissionen inte kontrollerat huruvida bötesbeloppet uppgick till högst 10 procent av omsättningen.

Vad beträffar de yrkanden som gäller nedsättning av det ålagda bötesbeloppet anför sökanden följande grunder:

- överträdelse av punkt 5 b) i riktlinjerna för fastställelsen av bötesbeloppet ⁽³⁾, vad gäller beräkningen av detsamma;
- uppenbart oriktig bedömning av och uppenbart oriktig rättstillämpning beträffande kvalifikationen av överträdelsen som "mycket allvarlig" och av avtalet som "hemligt", avsaknad av hänsynstagande till förmildrande omständigheter (ingen effekt på marknaden, upphörande av överträdelserna från och med kommissionens första ingripande, sökandens helt passiva roll när avtalet ingicks), och beträffande fastställelsen av avtalets giltighetstid;
- överträdelse av artikel 15.2 i förordning 17/62 rörande fastställelsen av bötesbeloppet;
- åsidosättande av principen om förbud mot dubbla påföljder.

⁽¹⁾ EGT B 30, 20.04.1962, s. 993–99; svensk specialutgåva, område 4, volym 1, s. 3.

⁽²⁾ EGT P 13, 21.02.1962, s. 204–211, svensk specialutgåva, område 8, volym 1, s. 8, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1216/1999, EGT L 148, 15.06.1999, s. 5.

⁽³⁾ Riktlinjer för beräkning av böter som döms ut enligt artikel 15.2 i förordning nr 17 och artikel 65.5 i EKSG-fördraget, EGT C 9, 14.01.1998, s. 2.

Europeiska gemenskapernas officiella tidning Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt Meddelanden Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 16 juni 2003 av Luigi Marcuccio

(Mål T-241/03)

(2003/C 200/56)

(Rättegångsspråk: italienska)

Sökanden har den 16 juni 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av professorn tillika advokaten Luciano Garofalo.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara noten av den 15 oktober 2002 och
- förplikta svaranden att utge skadestånd om 100 000 (hundra tusen) euro, med uttryckligt förbehåll för att ytterligare skadestånd kan komma att yrkas.

Grunder och huvudargument

Sökanden i förevarande mål är redan i tjänst hos svarandens delegation i Angola. Han vänder sig mot det beslut som han anser finnas i en not av den 15 oktober 2002. Genom denna not underrättades han bland annat om att tjänstemän vid delegationen i sökandens frånvaro – han var sjuk och befann sig i Italien och hade under tiden tilldelats en annan tjänst – skulle komma att bli tvungna att ta sig in i hans bostad och även släppa in utomstående där, vilka hade till uppgift att packa ner hans personliga tillhörigheter.

Till stöd för sin talan har sökanden gjort gällande att denna not, oavsett om innehållet har verkställts eller ej, innehåller ett rättsstridigt beslut av följande skäl:

- Lagbrott genom hemfridsbrott, egenmäktigt förfarande och intrång i sökandens privatliv.
- Åsidosättande av principen att alla är skyldiga att inte inkräkta på andras rättssfär, då den ifrågasatta noten ingår i ett sammanhang av fientligt och förföljande uppträdande gentemot honom.
- Åsidosättande av omsorgsplikten.
- Åsidosättande av principen om force majeure och av skälighetsprincipen, eftersom svaranden inte har beaktat sökandens hälsotillstånd.

Sökanden har slutligen även gjort gällande att motiverings-skyldigheten och principen om skydd för berättigade förväntningar har åsidosatts.

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 23 juni 2003 av Ulf Jacoby

(Mål T-242/03)

(2003/C 200/57)

(Rättegångsspråket skall fastställas i enlighet med artikel 131.2 i rättegångsreglerna – Ansökan är avfattad på tyska)

Ulf Jacoby, Lahnau (Tyskland), har den 23 juni 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av advokaten K. Müller, i egenskap av ombud, delgivningsadress: Kanzlei Krieger, Froese & Kollegen. Ytterligare part i förfarandet inför överklagandenämnden var Leo Pharmaceutical Products BV, Weesp (Nederländerna).

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- upphäva fjärde överklagandenämndens beslut av den 14 mars 2003 och bifalla sökandens ansökan om återställande av försutten tid till följd av att sökanden försummat att erlägga överklagandeavgiften i tid,
- fastställa att överklagandet inkommit i tid,

Grunder och huvudargument

Sökanden ansökte om registrering av ordmärket "leovet" för varor som omfattas av varuklasserna 3, 4 och 31 hos harmoniseringsbyrån (ansökan nr 657221). Leo Pharmaceutical Products BV, innehavare av det internationella ordmärket "Leo" för varor som omfattas av varuklasserna 3 och 5, gjorde en invändning mot registreringen av detta märke.

Invändningsenheten biföll i beslut av den 6 juli 2001 invändningen, med motiveringen att en förväxlingsrisk fanns på grund av att varorna och kännetecknen i hög grad var lika. Sökanden överklagade detta beslut inom den föreskrivna fristen. Den 19 september 2001 informerade överklagandenämndens kansli sökanden om att överklagandeavgiften inte inkommit till harmoniseringsbyrån vid utgången av överklagandefristen den 6 september 2001 och gav sökanden tillfälle att yttra sig därom. Den 24 september 2001 inbetalade sökanden överklagandeavgiften och ansökte samtidigt om återställande av försutten tid till följd av att han försummat att erlägga överklagandeavgiften.

Överklagandenämnden avslag denna ansökan genom det omtvistade beslutet och fastslog att det skulle anses att överklagandet inte kommit in i tid.

Sökanden har gjort gällande att vanligtvis sker en inskrivning av förfrister i sökandens tidigare ombuds fristalmanacka, för att denne skall kunna iaktta och kontrollera överklagandefrister och frister för betalning av överklagandeavgifter. Anteckningarna om frister får i enlighet därmed strykas ur fristalmanackan först efter det att skyldigheterna har iakttagits. För att undvika att en frist av misstag stryks i fristkalendern har de medarbetare som givits i uppdrag att övervaka frister instruerats om att de skall signera almanackan när en frist stryks. Då ombudets mångåriga och alltid tillförlitliga medarbetare ur fristalmanackan hade strukit den angivna förfristen avseende överklagandeärendet och därvid signerat denna åtgärd, har sökandens ombud kunnat utgå från att överklagandeavgiften inbetalats i tid. Eftersom sökandens ombud således inte hade någon skuld till att fristen för inbetalning av överklagandeavgiften inte iaktogs, borde ansökan om återställande av försutten tid ha beviljats och talan skall således bifallas.

Europeiska gemenskapernas officiella tidning Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt Meddelanden Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 30 juni 2003 av Flavia Angeletti

(Mål T-244/03)

(2003/C 200/58)

(Rättegångsspråk: franska)

Flavia Angeletti, Nice (Frankrike) har den 30 juni 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökande företräds av advokaterna Juan Ramon Iturriagoitia och Karine Delvolvé.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara Generaldirektoratet Personal och administrations beslut av den 5 maj 2003,
- förordna att två av ledamöterna av den medicinska kommittén skall anses vara jäviga, samt
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna i deras helhet.

Grunder och huvudargument

Sökanden, som tidigare var tjänsteman vid kommissionen, arbetade under flera års tid i byggnaden BERLAYMONT, som då var kontaminerad av asbest. År 1996 begärde sökanden att hennes sjukdom skulle anses vara en yrkessjukdom och år 1998 begärde hon att en medicinsk kommitté skulle konsulteras i enlighet med artikel 21 i reglerna om olycksfall och arbetsskadeförsäkringar för tjänstemän vid Europeiska gemenskaperna. Denna medicinska kommitté lämnade ett första, av majoriteten beslutat yttrande år 2000, men till följd av ett klagomål från sökanden beslutade svaranden att ånyo vända sig till kommittén i fråga. Den 23 april 2003 lämnade sökanden en diagnos till svaranden och bad svaranden att låta den medicinska kommittén pröva den. Som svar på denna begäran angav kommissionen i skrivelse av den 5 maj 2003 att den medicinska kommittén redan hade avslutat sitt arbete och att det följaktligen var omöjligt att låta den ånyo utfärda ett yttrande beträffande den diagnos som sökanden hade lämnat. Sökanden ifrågasätter detta sistnämnda beslut och yrkar att det skall ogiltigförklaras. Vidar gör hon gällande att den medicinska kommitténs sammansättning borde ha setts över när ärendet lämnades till den för andra gången och yrkar följaktligen att två av ledamöterna i kommittén skall anses var jäviga. Till stöd för sitt yrkande har hon åberopat maktmissbruk, brist på oberoende och neutralitet hos medicinska kommittén och åsidosättande av principerna om god förvaltningssed och om omsorgsplikt samt åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 20 juni 2003 av Fédération nationale des syndicats d'exploitants agricoles (FNSEA)**(Mål T-245/03)**

(2003/C 200/59)

(Rättegångsspråk: franska)

Fédération nationale des syndicats d'exploitants agricoles (FNSEA), Fédération Nationale Bovine (FNB), Fédération Nationale des Producteurs de Lait (FNPL) och Jeunes Agriculteurs (JA), Fédération nationale, Paris (Frankrike), har den 20 juni 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökandena företräds av advokaterna Bruno Néouze och Valérie Ledoux med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 2 april 2003 med nummer C.38.279/F3 – franskt nötkött med avseende på FNSEA, FNB, FNPL och JA,
- i andra hand underlåta att utkräva de böter som påförts,
- i tredje hand sätta ned bötesbeloppen, samt
- förplikta Europeiska gemenskapernas kommission att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Det överklagade beslutet i förevarande mål är samma beslut som i mål T-217/03, Fédération Nationale de la Coopération Bétail et Viande (FNCBV) mot kommissionen ⁽¹⁾.

Yrkandena och grunderna liknar dem som åberopats i det målet.

⁽¹⁾ Se sidan 30 i denna tidning.

III

(Upplysningar)

(2003/C 200/60)

Domstolens senaste offentliggörande i Europeiska unionens officiella tidning

EUT C 184, 2.8.2003

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 171, 19.7.2003

EUT C 158, 5.7.2003

EUT C 146, 21.6.2003

EUT C 135, 7.6.2003

EUT C 124, 24.5.2003

EUT C 112, 10.5.2003

Dessa texter är tillgängliga på:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
